

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

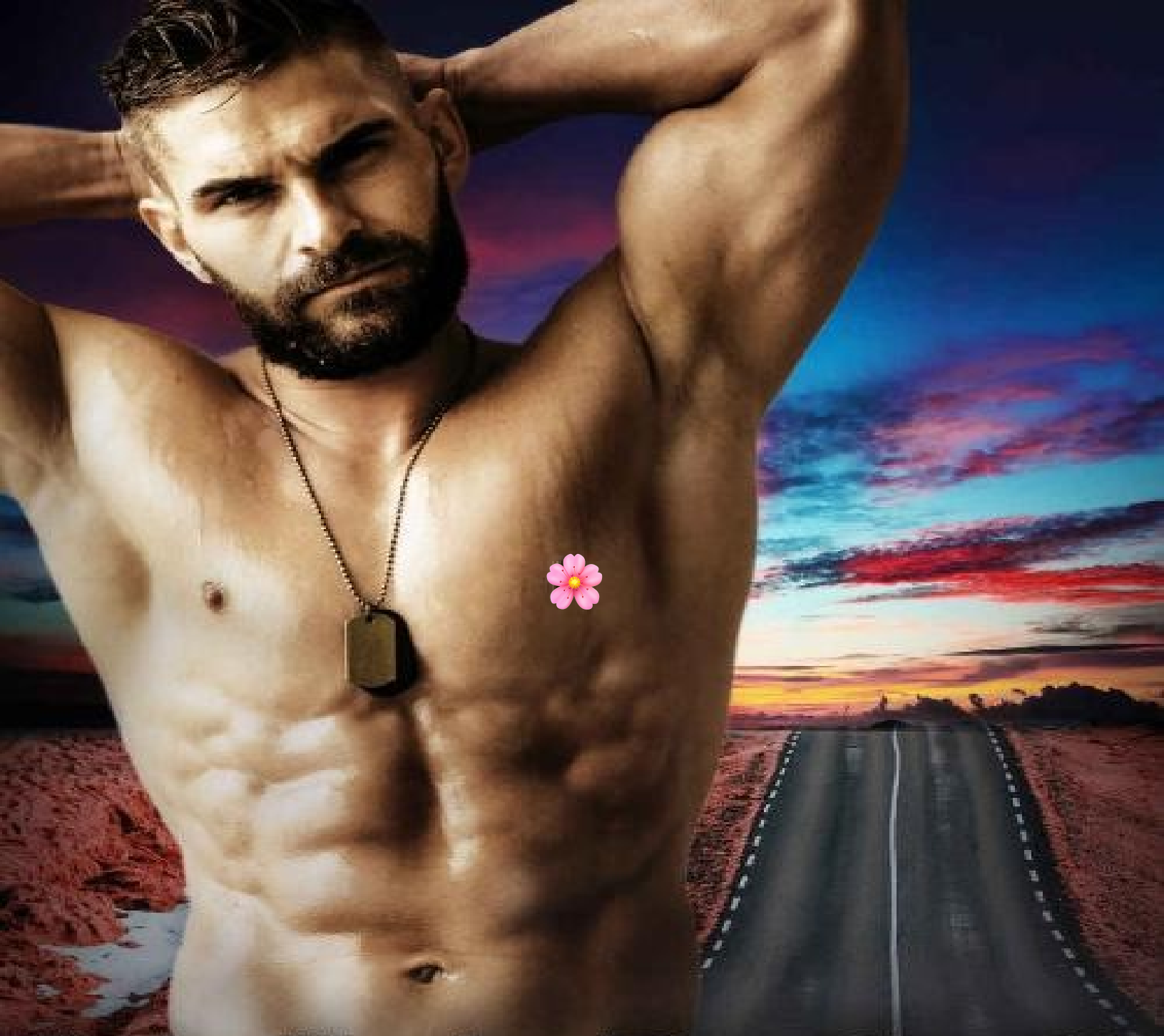
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BULLDOGG

HEARTLANDS MC

H O P E F O R D

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

BULLDOG

HEARTLANDS MC

UMUT FORD

Bulldog © 2020 by Hope Ford

Editör: Kasi Alexander Fotoğrafçı:

Regina Wamba Kapak Tasarımı:

Cormar Covers Tüm hakları

saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

www.authorhopeford.com

İÇİNDEKİLER

1. [Kate](#)
2. Bulldog
3. [Kate](#)
4. [Kate](#)
5. [Kate](#)
6. [Kate](#)
7. [Kate](#)
8. [Kate](#)
9. [Kate](#)
10. [Kate](#)
11. Bulldog
12. [Kate](#)
13. [Kate](#)
14. [Kate](#)
- [Epilog](#)
- [Epilog 2](#)
- [Heartlands](#)
- [Ücretsiz](#)
- [Kitaplar](#)
- [BANA](#)
- [KATILIN!](#)
- [Yazar Hakkında](#)

KATE

Forty. Birkaç hafta önce oldu ve itiraf etmeliyim ki bu bir alışma süreci oldu. Geldiğini görmediğimden değil. Sadece kırk yaşına girmenin beni bir an bile duraksatacağını düşünmemiştim. Bunun yerine yüzüme bir dur işareti çarptı. Sanki aniden durup etrafıma bakmam ve hayatımın nasıl gittiğini değerlendirmem gerektiğini fark ettim. Bir şeyler yapacağımı söyleyebileceğim zaman geçti.

Daha sonra yapmak istedim. Çünkü sonrası şimdi.

Hayatımı çok dikkatli ve sorumlu bir şekilde yaşadıktan sonra, belki de gençlik yıllarımdan biraz daha fazla yararlanmam gerektiğini fark ettim. Biraz eğlenmeli, biraz tehlikeli yaşamalıydım. Bunun yerine benden beklendiğini düşündüğüm şeyleri yaptım. Liseden mezun oldum, üniversiteye gittim ve işletme diploması alarak mezun oldum. Bir kariyere başladım. Evlendim. Bir çocuk sahibi oldum. Yapmam gerektiğini düşündüğüm her şeyi yaptım. Ve sonra her şey dağılmaya başladı.

Huzursuz hissetmeye tam olarak ne zaman başladığımı saptamaya çalışıyorum ama buna neden olan tek bir olay yok. Çoğu insan on beş yıllık kocamın başkalarıyla yattığını öğrenmenin buna neden olduğunu düşünür. Ama öyle değildi. Evlilikte kalmak her şeyden çok kocamın yüzünü kurtarmak içindi. Bu beni mahvetmedi, hatta onun patavatsızlıklarını öğrendiğimde her şeyden çok rahatladım. Evli kalmanın benim görevim olduğunu düşündüğüm şey, onun sadakatsizliğini öğrendiğimde yol kenarına gitti.

Yani daha fazlasını istememle ilişkilendirebileceğim tek şey her şey, hepsi. Kırk yaşındayım, bekârım ve bir şeyler arıyorum. Sadece henüz ne olduğunu bilmiyorum.

Neyse ki iş arkadaşlarım bir şeyler yaşadığımı anlıyorlar. Son birkaç yıldır işten sonra birlikte takılmak için yaptıkları davetleri hep geri çeviriyordum. O kadar ki artık sormayı bıraktılar. Ama bugün, ben hayatımdan yakınırken, onlar beni davet ediyor.

Tamara bana "Cuma günü bizimle gel" diyor ve sanki beni dinleyen başka biri olup olmadığını görmek ister gibi dinlenme odasına bakıyor. Neden rahatsız olduğunu bilmiyorum. Burada sadece dördümüz varız ve bu bizim öğle yemeği molamız. Kimse bizi rahatsız etmez. Bu da otomatik olarak beni bir striptiz kulübüne davet etmek üzere olduğunu düşünüyor.

Hayır. Teşekkürler. Teşekkür ederim. Striptiz kulüpleri kesinlikle bana göre değil. Tam onlara hayır demek üzereydim ki Carrie eğilip parmağını yüzümün önünde şaklattı. "Heyecan verici bir şeye ihtiyacın olduğunu söylemiştin. İşte bu heyecan verici."

Ama ben çoktan başımı sallamaya başlamıştım. "Striptiz kulübüne gitmeyeceğim."

Bryce gülüyor. "Kızım, keşke striptiz kulübü olsaydı. İnan bana oraya giden erkekleri görsen sen de aynı şeyi dilerdin."

"Nereye?" diye soruyorum.

Bryce eğilir ve fısıldamaya başlar. "Geçen hafta arabamı tamirhaneye götürdüğüm zamanı hatırlıyor musun? Heartlands Garajı'na yakın bir yerde bozulmuştu ve esas olarak bisikletler üzerinde çalışsalar da, orada çalışan adamlardan biri olan Maddox benim için arabam üzerinde çalışmayı teklif etti. Bana Ride or Die Bar'dan bahsediyordu... ve kızım, gidiyoruz."

Sandalyemde arkama yaslandım ve gülmeye başladım. Yani, elimde değil. Gülmekten neredeyse midemi tutmam gerekecekti. Masanın etrafındaki Bryce, Carrie ve Tamara'ya bakıyorum. Grubun en büyüğü benim ve çoğu zaman onlara annelik yapıyormuşum gibi hissediyorum. Bazen çılgınca şeyler yapıyorlar. "Ben değil, Ride or Die adlı bir bara gitmiyorum. Hayatta gitmem. Asla."

Bryce eğildi ve kolumu tuttu. "Kate, orası bir motorcu barı. Ve gerçek bir anlaşma demek istiyorum. Bu adamlar sert, yakışıklı ve dövme." Omuzlarıyla büyük bir titreme hareketi yapıyor. "Dostum, heyecanlanmadan bunu düşünemiyorum bile."

Gülüyorum ve kolumu onun pençelerinden çekiyorum. "Sakin ol kızım. Bir muhasebe bürosu için fazla heyecanlanıyorsun. Böyle devam edersen pazarlama bölümündeki hanımların yanına gitmen gerekebilir."

"Har, har," diyor. "Şaka yapmıyorum, o kadar seksiler." Ve sanki kendini serinletmeye çalışıyormuş gibi elini yüzüne doğru sallıyor.

Hiç değilse bugünkü öğle yemeği eğlenceliydi.

Yemek molamızın geri kalanını beni gitmem gerektiğine ikna etmeye çalışarak geçiriyorlar ama ben sürekli reddediyorum. Oraya hiç gitmedim, önünden geçtiğimi bile sanmıyorum, ama bana göre olmadığını biliyorum.

Günün geri kalanı bir bulanıklık içinde geçiyor. Midemde sürekli bir sıkıntı hissediyorum. Sanki bir değişikliğe ihtiyacım olduğunun aşırı farkındayım ama bunun ne olduğunu bilmiyorum. Ama görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum.

Telefonum masamda çalışıyor ve açıyor. Ahh.

Eski kocam Charlie'den bir mesaj.

Cuma gecesini unutmayın. Seneca Barosu'nun yemeğine ev sahipliği yapman için yardımına ihtiyacım var.

Ağzım açık kaldı ve öfkeyle yazmaya başladım. *Biz evli değiliz. Hiçbir şeye ev sahipliği yapmıyorum.*

Neredeyse kız arkadaşı Chloe'nin ona yardım etmesi için mesaj atacaktım ama böyle bir mesaj atarsam kız arkadaşı olmasını önemsediğimi ima etmiş olacaktım ki öyle bir şey yapmadım.

Telefonumu yere koyuyorum ve tekrar çalışıyor. Hızlıca tarayıp cevap yazıyorum, yapamam. *Planlarım var.*

O cevap vermeden önce Tamara, Carrie ve Bryce'a bir grup mesajı yazıyorum. *Ben de varım. Sür ya da öl!*

Derin bir nefes aldım ve gönder düğmesine bastım. Birkaç saniye geçti ve koridorun sonundaki ofisten bir kükreme sesi duydum. Evet, Tamara olduğuna eminim. Ardından Carrie ve Bryce'ın kahkahaları geldi. Hepsi bir ağızdan cevap veriyor ve telefonum patlamaya başlıyor.

Evet! Evet!

Tamamdır!

Bunu yaptığınıza memnun olacaksınız!

Kıkırdıyorum, hepsine kalp emojişi gönderiyorum ve sonra işime geri dönüyorum. Ama hâlâ kafamı sallamadan duramıyorum. Kim barına "Ride or Die" adını verir ki? Yani, bana oldukça uğursuz görünüyor.

Şansıma, muhtemelen hafta sonları gerçek motorcular olmayı dileyerek bir araya gelen bir grup kilolu, kel adamdır. Ne olursa olsun, muhtemelen gerçekten tehlikeli değildir ve hiçbir şey olmasa bile ilginç olacaktır.

BULLDOG

S Eski müzik kutusundan eventies rock alıyor. Bir Cuma gecesi ve bar Şimdiden dolup taşıyor ve saat daha dokuz. Ride or Die'da fedai olarak çalıŐmak asla sıkıcı değildir. Burada her zaman aynı ekip var, ancak son zamanlarda giderek daha fazla yabancı geliyor gibi görünüyor. Bu bir Ne de olsa motorcu barı ama bu gece burada her türden insan var.

Candace, düzenli olarak gelen bir kadın, kolunu bana doladı ve tek yapmam gerekenin bir kelime söylemek olduğunu biliyorum. Benimle dışarı çıkabilirdi, randevuya, arka odaya, ne istersem. Ama sadece ona baktığında bile geçici olacağını biliyorum ve hayatımdaki kadınların bu kadar geçici olmamasını dilemeye başlıyorum. Hayatımdan çıkmak istiyorlarmıŐ gibi değil. Duvarları olan benim. Sadece tanıştığım kadınların hiçbirinin özü yok gibi görünüyor. Görünüşe göre Heartlands MC'deki pek çok erkek yuva kuruyor ve buldukları Şeyi biraz kıskanmaktan kendimi alamıyorum. Onları hiç bu kadar mutlu görmemiŐtim. Ama ne olursa olsun, Candace'in istediğim kişi olmadığını biliyorum. Bu yüzden başımı iki yana sallayarak onu görmezden geliyorum ve odanın karŐısındaki masaya bakmaya devam ediyorum.

Biraz önce gelen dört kadına bakıyorum. Aslında sadece birine bakıyorum. Kenara attığım kadınlarda tam olarak ne eksik bilmiyorum ama her neyse, gözümü ayıramadığım kadında var. Geldiklerinde buraya ait olmadıklarını biliyordum. Yani, hepsi rolüne uygun giyinmiŐti, o hariç. YeŐil gözlü güzel kıızıl saçlı. zerinde uzun, vücuda oturan bir etek ve neredeyse tepeden düğmeli bir gömlek var. Diğer bayanlar kısa etekler ve göbeği açıkta bırakan gömlekler giymiŐler.

iyi vakit geçirmek istiyorlar. Ama kızım orada oturuyor, her şeyi izliyor ve her şeyi içine çekiyor gibi görünüyor. Bir tiksinti ifadesi ya da burnunu kaldırmasını bekliyorum ama yapmıyor. Sadece her şeyi gözlemliyor gibi görünüyor.

Neredeyse bir düzine kez masasına gideceğim ama uzun zamandır ilk kez ona nasıl yaklaşacağımdan emin olamıyorum. Onu arkadaşlarıyla birlikte izliyorum ve grubun sorumluluk sahibi kişisi olduğu, arkadaşlarını takip ettiği ve son bir saattir sadece tek bir bira içtiği çok açık.

İçeri giren arkadaşlarıma başımla selam veriyorum, tokalaşıyorum ve sonra tekrar masaya bakıyorum. Kız arkadaşımın sırtı bana dönük ve dans pistindeki arkadaşını izliyor. Arkadaşı eteğini kalçalarına kadar çekmiş ve müzik eşliğinde sallanıyor. Şu anda yalnız ama uzun sürmeyeceğini biliyorum. Barın etrafına bakıyorum ve bir gösteri yapıyor gibi görünüyor. Ranger, Saint, Jaxon ve Chain'den hiçbiri ona bakmıyor ama diğerleri bakıyor ve içimden bir ses, işlerin kötüye gideceğini söylüyor.

Adamın bardan kalkıp sendeleyerek ona doğru geldiğini görüyorum. Önce ona gülümsüyor ama adam elini uzatınca uzaklaşmaya çalışıyor. Ben çoktan bara doğru ilerlemeye başlamıştım ama gözüme kestirdiğim kadın benden önce davranacak gibi görünüyor. Sarhoş arkadaşıyla adamın arasına giriyor. Adama dokunmadan, bir şekilde geri çekilmesini sağlıyor. "Üzgünüm ama arkadaşım ilgilenmiyor" dediğini duymak için tam zamanında geldim.

Adam sadece gülüyor ve sonra kızımı bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Peki ya sen tatlım? İlgileniyor musun?"

Kız daha tek kelime edemedi yanlarına yaklaşıyor ve ona baktığı için adamın gözlerini oymamak için elimden geleni yapıyorum. "Hayır, ilgilenmiyor John. Neden barın arkasına oturmuyorsun?"

Görünüşe göre itibarım beni ilerletiyor ve John gitmek için dönmeden önce beni sorgulamıyor bile. Ona sırtımı dönmeden önce uzaklaşmasını zar zor izliyorum. Beni gafil avlayacak kadar aptal olmadığını biliyorum. Buradaki adamların yarısı ikinci bir yumruk atmadan onu arka kapıdan dışarı sürüklerdi.

"Teşekkür ederim," diyor kız arkadaşım bana. Ona kızım demeye devam edemem. Bir isim. Bir isme ihtiyacım var.

"Bir şey değil. Ama görünüşe göre ben gelmeden önce her şeyi kontrol altına almışsın," diye iltifat ediyorum.

Omuzlarını silkiyor ve arkasını dönmeden önce ona "Adın ne?" diye soruyorum.

Başını yana eğiyor ama hemen cevap vermiyor. Teslim olmaya karar vermeden önce düşüncelerini tarttığını söyleyebilirim. Ama sıcaklık orada. Benden etkilendiğini söyleyebilirim. Belki de onu istediğim içindir ve benim açımdan umutlu bir düşüncedir, ama ben öyle düşünmüyorum. Nabzının boynunda hızla atması, burun deliklerinin genişlemesi ve gözlerinin kararması ilgisini çektiğini gösteriyor. "Neden bilmek istiyorsun?" Sonunda bana kendi sorusuyla cevap veriyor.

Arkadaşı aramıza bakıyor ve ayılmış gibi görünüyor, çünkü kafası sanki hiçbir şeyi kaçırmak istemiyormuş gibi kolayca ileri geri sallanıyor.

Küçük kızıl saçlıya, daha sonra aletimi içine sokarken ona ne demem gerektiğini bilmek istediğimi söyleyebilirdim, ama bundan etkilenecek bir tipe benzemiyor. Bunun yerine ona karşı dürüst oldum. "Çünkü içeri girdiğinden beri merak ediyordum. Ve bütün gece kafamda yaptığım gibi sana kızım dememe hazır olmadığını anlıyorum."

KATE

O O pürüzsüz. Kadınları küçük ve narin hissettirmek için yaratılmış seksi göz şekerleri, benim gibi daha kalın kıvrımlı kızlar için bile çok fazla. Onun için

Böyle görünmesi ve konuşması için kesinlikle bir uyarı etiketiyle gelmesi gerekir. Carrie'yi korkutucu görünümlü motorcudan kurtarmayı başarmış olsam da, çok sarhoş arkadaşımın tam anlamıyla faydalanmak isteyen adamdan uzakta bir eskortum olduğu için minnettarım.

Gözleriyle tanışıyorum ve adamım, vücudum şimdiden ona tepki veriyor. Gençti. Benim için çok genç ve acaba Carrie'yi kendine saklamayı mı umuyordu diye düşünmeden edemiyorum. Belki de Carrie'nin dikkatini çekmek için benimle flört ediyordu? Carrie'ye bakıyorum, ağzı açık bir şekilde ona bakıyor. Kurtarıcımıza tekrar bakmak için başımı çeviriyorum ve o hâlâ bana bakıyor. "Ben Kate... ve bu da Carrie."

Cevap vermesini beklemedim. Carrie'yle birlikte Bryce ve Tamara'nın bulunduğu masaya doğru yürüyorum. Carrie yol boyunca benimle ilgileniyor, adamın ne kadar yakışıklı olduğunu söylüyordu ve ben uzaklaşmakla aptallık etmişim. Umurumda bile değildi. Aramıza biraz mesafe koyana kadar nefes alabilecekmişim gibi hissetmiyorum.

Masaya oturur oturmaz Carrie, Bryce ve Tamara'ya benim için "goo goo" gözleri olan adam hakkında her şeyi anlatmaya başladı. Onun sözleri, benim değil.

Neredeyse onun maskaralıklarına gülecektim ki önümdeki herkes sessizleşip arkama bakmaya başladı. Daha o bir şey söylemeden onu hissedebiliyorum.

Omzumda sıcak bir el hissediyorum ve arkamı dönmeden önce derin bir nefes alıyorum. Eli omzumdan geçip koluma iniyor ve beni sarıyor.

parmaklarımla etrafında. "Benimle dans et... Kate."

Hayır demeye başladım. Sadece aptal gibi görüneceğimi biliyorum. O çok genç, çok yakışıklı, her şeyle çok fazla. Ama arkadaşlarım kolay yolu seçmeme izin vermeyecekler. Carrie ellerini sırtıma koyuyor ve neredeyse beni onun kollarına itiyor.

Neyse ki beni yakalıyor ve sert göğsüne çarptığımda derin bir nefes alıyorum. Büyük kolları beni sarıyor ve yemin ederim beni neredeyse dans pistine kadar taşıyor. Geri çekiliyorum ama yol boyunca elimi tutmaya devam ediyor. Kokusu etrafımı sarıyor, odunsu ve temiz ama aynı zamanda erkeksi ve dans pistinde durduğunda beni tekrar kollarına çekiyor.

Dudağımı ısıırıyorum ve söyleyecek bir şey arıyorum. "Başın belaya girmeyecek, değil mi? Dans ettiğim için mi? Çalışıyor olman gerekmiyor mu?"

Başını sallıyor ve bakışları içime işliyor. "Hayır. Kapıyı koruması için Saint'i tuttum. O halledebilir."

Başımı salladım ve "Adın ne?" diye sordum.

"Bulldog," diye cevap veriyor ve sonra ağzında kötü bir tat varmış gibi yüzünü buruşturuyor. "Ama sen bana Bull diyebilirsin."

Bir kolu belime dolanıyor ve beni ona daha sıkı sarıyor. Dans pistinde kontrolü ele alış şekli, beni her zaman onunmuşum gibi tutuşu, kalbimin göğsümde çarpmasına neden oluyor ve hoparlörlerden yavaş bir şarkı çalmasına rağmen hızlı hızlı nefes alıyorum. Benden daha uzun ve daha iri. Bu yüzden benim için çok genç olduğu gerçeğini görmezden gelebiliyorum, en azından şu anda, dans ederken.

Saçlarımı yüzümden itiyor. "Nerede yaşıyorsun?" Konuşurken gözleri dudaklarıma odaklanıyor.

Neredeyse cevap vereceğim, şimdiden ona istediği her şeyi vermek istiyorum. Ama sağduyu galip geliyor. "Bunu neden bilmek istiyorsun?"

Elleri sırtımda aşağı yukarı kayıyor ve kollarımı omuzlarına doluyorum, ellerim ensesinde dinleniyor.

Sallanırken bacaklarının arasındaki çıkıntının karnıma baskı yaptığını hissediyorum. Başka tarafa bakmaya başlıyorum ama o beni durduruyor. "Bilmek istiyorum ki arkadaşlarını eve bıraktıktan sonra seninle nerede buluşacağımı bileyim."

Meme uçlarım karıncalanıyor ve hırçın, hışırtilı sesi vücudumu ürpertiyor. Bırakın yeni tanıştığım birini, daha önce hiçbir erkeğe böyle tepki vermemiştim. Vücutlarımız her sallandığında o kadar yakın oluyoruz ki, bacağının benimkinin arasına sıkıştığını hissedebiliyorum. Bacaklarımı onunkilerin üzerinde sıkma dürtüsüyle savaşıyorum. Kesinlikle ne yaptığını biliyor. "Kaç yaşındasın?"

Ağzını açıyor ve sonra kapatıyor.

O zaman gülümsüyorum, çünkü genç olduğunu biliyorum, ama şimdi ne kadar genç olduğunu merak ediyorum. Alnımı göğsüne koyuyorum ve ona tekrar bakmadan önce başımı sallıyorum. "Lütfen bana reşit olduğunu söyle."

O zaman gülüyor ve karnının derinliklerinden gelen içten bir kahkaha. "Yirmi dört."

Ellerimi boynundan aşağı kaydırıp üst kollarını kavıyorum. Uzaklaşmaya çalışıyorum ama buna izin vermiyor. "Uh-uh, bebeğim. Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Bir aşüfte gibi, ellerimin altında esneyen kollarını hissedince şaşıyorum. Kahretsin, sertleşmiş, bu da bana her yerde bu kadar sert olup olmadığını merak ettiriyor. Başımı sallayarak, ellerini üzerimden çekmek için arkama uzanıyorum, ama bunu yaptığımda, ellerimi tutuyor ve beni tutuyor. Ondan on altı yaş büyüğüm. Bana kaç yaşında olduğumu sormasını bekliyorum ama sormuyor.

Sanki çekip gideceğimden korkuyormuş gibi iki elimi de göğsüne götürüyor ve orada tutuyor. Nefesi yüzümde sıcak ve sanki sesindeki duyguyu hissedebiliyorum. "Siktir, seni öpmek istiyorum."

Hayır demeliyim. Ona kaç yaşında olduğumu söylemeliyim ve o zaman ondan uzaklaşmama izin vereceğini biliyorum. Ama dememeliyim. Gözlerinin içine bakarak parmak uçlarımda yükseliyorum. Ellerimden birini omzuna doğru çekiyor ve ben boynunun arkasına dolayana kadar orada tutuyor. Hâlâ diğer elimi tutarak yüzümü kavıyor. Eğiliyor ve dudakları dudaklarıma değdiğinde, dudaklarının sıcaklığını ayak parmaklarıma kadar hissedebiliyorum.

Genç olabilir ama ne yaptığını biliyor. Dili içeri kayıyor ve sonra tekrar dışarı çıkıyor. Beni daha fazlası için zorluyor, yüzünün açısını değiştirip beni içine alıyor. Bacakları benimkilerin arasından kayıyor ve bacaklarımı ona sıkıca kenetliyorum çünkü öpücüğü şimdiden kaldırabileceğimden daha fazla. Daha fazla dayanamıyorum.

Çekildiğinde ikimiz de nefes nefese kalıyoruz ve ona üçüncü bir gözü varmış gibi baktığımı biliyorum ama tatlı Mary, daha önce hiç böyle öpülmemiştim.

Sonunda şaşkınlığımı üzerimden attığımda, durmasının sebebinin tüm o bağırışlar olduğunu fark ediyorum. Motorcuların hepsi gülüyor ve gürültü yapıyordu. Arkadaş masama dönüp bakıyorum ve üçü de yüzlerinde şaşkın bakışlarla bizi izliyor.

Ellerimi göğsüne koyup ondan uzaklaşıyorum, aramıza biraz mesafe koymak için kendimi zorluyorum. Ama o fazla uzaklaşmama izin vermiyor. Elini bana doğru uzatıyor. "Telefonunu alayım."

Onu sorgulamıyorum bile; cebimden çıkarıp ona uzatıyorum. Telefona bir şeyler yazarken şöyle diyor: "Güvende olman ve adresini vermemen hoşuma gitti. Senin telefonundan kendime mesaj atacağım, böylece numaran bende olacak."

Belki de ona telefonumu vermemem gerektiği aklıma bile gelmiyor. Hâlâ kafam çok karışık ve toparlanmam gerekiyor. Eğilip yanağımdan öpmeden önce beni masaya geri götürüyor. "Dans için teşekkürler... ve öpücük için."

KATE

T Gecenin geri kalanı bulanıktı. Beni masaya geri getirdiğinde, yanağımdan öptü ve uzaklaştı, neredeyse kalkıp onu takip edecektim. Ama sağduyu galip geldi. Ne kadar seksi olursa olsun, adam ne kadar iyi öpüşürse öpsün, bundan bir şey çıkmaz. Arkadaşlarımın hepsi çılgına dönüyor ve hatta birkaç kez bana puma diyorlar.

Gülüyorum, hâlâ biraz acıyor.

Gözlerimi ondan uzak tutmaya çalışıyorum ama gözlerim sürekli onun durduğu kapıya kayıyor. Ne zaman o tarafa baksam bana bakıyor ve odanın öbür ucunda bile gözlerindeki sıcaklığı görebiliyorum.

Sonunda üç arkadaşım da çok fazla içtiğinde geceyi bitiriyorum. Carrie çok fazla içti ve şu anda zar zor yürüyebiliyor.

Bull sanki bir işaretmiş gibi ortaya çıkıyor ve arkadaşlarımı arabama götürmeme yardım ediyor. Bu bir mücadele ve eminim ne kadar gürültülü ve kabadayı olduklarından utanmalıyım. İroniye bakın ki, bütün gece boyunca bardaki kargaşaya neden olan biziz, motorcular değil.

Hepsi arabama bindiğinde, Bull'a bana tekrar yardım ettiği için teşekkür ediyorum. Ama o hiçbir şey söylemiyor; sadece beni kendisine doğru eriten başka bir öpücük için kendine çekiyor. Elleri belimden yukarı kayıyor ve kıyafetlerimin arasından göğüs ucumu okşuyor. Nefesim kesiliyor, ama bu ona daha fazla erişim sağlıyor ve öpücüğü derinleştiriyor ve parmağı sert tepeme doğru yuvarlanıyor.

Aklım başımda olsaydı geri çekilirdim. Gücenmem gerektiğini biliyorum ama gücenemiyorum ve gücenmiyorum da. Aksine, göğsümü onun eline doğru itiyorum ve o da

beni sıkıyor. Başım yüksek bir iniltiyle arkaya düşüyor.

Bana gülümsüyor. Bana ne yaptığını çok iyi biliyor. "Ara beni, Kate." Bu talep onu yaşının ötesinde olgun gösteriyor.

Arabama bindiğimde, neyse ki arkadaşlarımla üçü de sızmış görünüyor ve Bull'la yaptığım küçük gösteriyi kaçırmışlar. Hepsini evlerine bırakıyorum ve eve vardığımda geç oluyor. Eve girerken yorgun olmam gerektiğini biliyordum. Ama vücudum hâlâ Bulldog'a olan arzuyla titriyor. Daha önce kimseyi bu kadar çok istediğimi sanmıyorum.

Telefonumu elime aldım ve içine yazdığı isme baktım. Bull. Numarası burada. Bundan bir şey çıkmayacağını biliyorum. Sadece bir gece olacağını biliyorum. Lanet olsun, daha önce hiç tek gecelik ilişki yaşamadım. Eski kocam dışında kimseyle çıkmadım, hatta kimseyi çıplak görmedim. Telefonu tezgahın üzerine bıraktım. *Bunu yapamam.*

Yürüyüp gidiyorum ama sadece üç adım atabiliyorum, sonra geri dönüp tezgâha koşuyorum. Telefonu elime aldım ve adımlamaya başladım. Bu bir gecelik bir kaçamak. Geriye dönüp baktığımda biraz eğlendiğimi ve topuklu ayakkabılarımı tekmelediğimi bildiğim tek bir zaman. Kendimi bırakabilirim ve bir gece eğlenebilirim. Bu kimseyi incitmeyecek.

Onun kuşağı kadar mesajlaşmayı sevmiyorum ama hâlâ uyanık olup olmadığını görmenin uygun olacağını düşündüm.

Hey, ona mesaj attım.

Tüh, sonra tekrar mesaj attım. *Ben Kate. Bardan. Bu gece.*

Gönder tuşuna basıp elimi başıma götürdüm. Çok iyisin Kate. Gerçekten pürüzsüz. Cevabı hemen geldi. *Seni görmek istiyorum.*

Nasıl flört edeceğimi ya da naz yapacağımı bile bilmiyorum. *Sana gelebilir miyim?*

Neredeyse anında adres içeren bir mesaj aldım. Ve sonra *acele etmemi* söyleyen bir tane daha.

Yatak odama doğru hızlıca yürüyorum ve gitmeden önce duş almaya karar veriyorum. En seksi sütyenimi ve külotumu giydim çünkü şüphesiz alışkın olduğu daha genç, daha sıkı, daha çevik vücutlarla rekabet etmek için yapabileceğim en iyi şeyin bu olacağını düşündüm.

Bulldog

Neden bu kadar uzun sürdü?

Verandamda durmuş, arabasının ışıklarını yakında görmeyi umarak yola bakıyorum. Bana mesaj atalı saatler olmuş gibi görünüyor ama gerçekte sadece otuz dakika oldu.

Uzanıyorum ve kendimi ayarlıyorum. Sikimi kırıcı olarak kullanabilecek kadar sertleşmişim.

Sanki onu hâlâ kollarımda hissedebiliyorum. Dans pistinde ve sonra yine arabasının yanında bana karşı nasıl eridiğini... Her ikisinde de onu durduğumuz yerde becermek istemişim. Beni öpüş şekli, dilimin her vuruşunun tadını çıkarması ve benim için açlık çekiyormuş gibi beni tatması, beni o kadar sertleştirdi ki tüm kontrolümü kaybetmeye ne kadar yakın olduğuma inanamadım. Ve bu ben değilim. Ben asla kontrolümü kaybetmem. Ordudayken her zaman soğukkanlılığımı korumam ve kontrolümü asla kaybetmemem için eğitilmişim. Ama bu gece onu gördüğümde bunların hepsi pencereden uçup gitti.

Benimle iletişime geçmesini beklemek yeterince zordu. Onu zorlamamam gerektiğini biliyordum. Baskıdan hoşlanacak bir tipe benzemiyordu. Ama bana mesaj atmadan önce telefonunda bir parça bulup evine gitmeme sadece beş dakika kalmıştı.

Bana gelmesi onu daha rahatlatacaktır, bu yüzden beklemeye hazırım çünkü istediğimi alıp ertesi sabah kaçmaya niyetim yok. Hayır, Kate'le tek gecelik bir ilişkiden daha fazlasını istediğimi zaten biliyorum. Umarım dövmelemin ve sert dış görünüşümün ötesini görür ve bana gerçek bir şans verir.

KATE

I Adresine gidiyorum, bu da beni kasabanın barın yakınındaki daha kötü bölgesine götürüyor. Arabamı park ettim ve endişeyle etrafıma bakındım. Şunlar var

Komşum yok ve ıssız bir yerdeyim. Neredeyse korkup eve gidecektim ki Bull'u verandasında durmuş, kollarını kavuşturmuş, bana bakarken gördüm.

Arabamı ve farlarımı kapatır kapatmaz kapıma geliyor, kapıyı açıyor ve çıkmama yardım ediyor.

"Neden bu kadar geç kaldın?" diye soruyor, kapıyı kapatıp anahtarları elimden alırken, arabayı kilitlerken ve alarmı çalıştırırken omurgamdan aşağı bir tehlike heyecanı gönderen derin, hışırtılı bir sesle.

"Ben... duş aldım."

Komik bir şey söylemişim gibi yüzünde bir sırıtma belirliyor ve beni evine götürüyor. Etrafa kısaca göz gezdiriyorum. Temizdi. Çıplak ama temiz.

Elimi koltuğunun arkasına koyuyorum, sanki bana destek olacakmış gibi. "Ben normalde bunu yapmam."

Tekrar gülüyor ve anahtarlarımı cebine koyarken onu izliyorum. "Bunu çoktan anladım. İçecek bir şey ister misin?"

"Hayır, hayır, teşekkür ederim," diyorum ve zihnim çıldırmaya başlıyor. Ne düşünüyordum ki? İçkime herhangi bir şey koyabilirdi ve kimse nerede olduğumu bilmezdi. Pazar gecesi kızım eve gelene kadar kimse kayıp olduğumu bile bilmeyecekti.

Onun evine gelerek ne kadar büyük bir risk aldığımı gerçekten anlamaya başladım.

Bulldog

Kafasında dönen çarkları tekrar görebiliyorum. Dikkatli olmasını sağlayan o sorumlu yanı, konu ben olduğumda hiç şüphesiz alarm veriyor ve bunu biliyorum. Benimle birlikte olmaktan vazgeçtiğini düşünmesini ve konuşmasını istemiyorum. Benden etkilendiğini görebiliyorum ve bu, en başta evime tek başına gelerek tüm güvenlik kurallarını çiğneyecek kadar güçlü.

Bu iyi bir şey çünkü her an sikimi içine gömmezsem patlayacakmışım gibi hissetmem kendi kurallarına aykırı. Bir parça kıçtan daha fazlası olarak gördüğüm bir kadının peşinden gitmek her zaman kırmızı bayrak olmuştur. Bir erkek kendini böyle bağlar ve gardını düşürür.

Ama Kate'in farklı olduğunu biliyorum. Sadece farklı değil, duvarları aşır içeri girmek istediğim kişi o. Bunu açıklayamam, denemeye bile başlayamam ama bunun gerçek olduğunu biliyorum.

Elini tutuyorum ve parmaklarımızı birbirine geçiriyorum. Parmaklarımı kaldırıp onlara bakıyorum. Benimkiler sert ve nasırlı, onunkiler yumuşak ve kadınsı ama birbirlerine mükemmel uyuyorlar. Tıpkı geri kalanımızın da uyacağını bildiğim gibi.

"Buraya gelmeden önce duş aldın, neden?" Onun kıvranışını bir an daha izlemek isteyerek soruyorum.

Ben ona gülümserken o kekeleyerek temiz olmayı tercih ettiğine dair bir şeyler söylüyor. Benden uzaklaşmaya çalışıyor ama ben gülümseyerek onu takip ediyorum. Bacaklarının arkası masaya çarptığında, aşağı uzanıp eteğinden iki avuç alıyorum ve beline kadar yavaşça yukarı çekiyorum.

Elimi vücudunun ön kısmından aşağı kaydırıp külot giymiş amını avuçluyorum. Çoktan ıslanmıştı. "Benim için ne kadar ıslak olduğunu saklamaya mı çalışıyorsun?"

Parmaklarımla ona masaj yapıyorum ve nefes nefese kalıyor, bana cevap bile veremiyor. Dudaklarını ve boynunu öpüyorum, göğüslerinin dikleşmesini seviyorum ve

göğsüme bastırıyor.

Boynundan aşağı öpüyorum ve orada durmak için kendimi zor tutuyorum. Ona bakmak için geri çekiliyorum. Gözleri kapalı, dudakları şişmiş ve ancak birkaç saniye ona baktıktan sonra nihayet gözlerini açıyor.

"Ne oldu? Neden durdun?" diye soruyor, hâlâ şaşkın.

Onu kucağıma aldığımda kolları ve bacakları bana dolanıyor, ben de kışını ve kalçalarını tutarak bana yaslanmasını sağlıyorum. Koridordan geçip yatak odasına doğru ilerliyorum. Onu yatağa atmak ve bacaklarının arasına dalmak istiyorum ama yapmıyorum. Bunun yerine yatağa oturuyorum ve onu tutuyorum, hala bana sarılıyor. Aletim kot pantolonumun malzemesine acı verici bir şekilde gerildi, ama ayarlamaya çalışmıyorum. Sanki burada yanlış bir hareket yapmak istemiyorum. "Durdum çünkü beni tanımadan burada olmaktan biraz endişelendiğini biliyorum. Kendini sorguladığını gördüm ve bunun aramızda kalmasını istemiyorum. O yüzden kimi istersen ara ya da mesaj at, nerede olduğunu bilsinler." Derin bir nefes alıyorum, burnunun küçük dönüşünü ve makyajla gizlemeye çalıştığı ama yine de görebildiğim yüzündeki çilleri alıyorum. Ellerimi sırtına götürüp boynuna koyuyorum ve onu bana bakmaya zorluyorum. "Çünkü seni istiyorum Kate. Eğer istediğin buysa gidebilirsin, ama gitmene izin verdiğimi sanma. Sana sahip olana kadar durmayacağım. Aletimi içine öyle bir gömerim ki, kim olduğumu unutmana imkân yok."

İnatçı ve neredeyse meydan okurcasına çenesini bana doğru kaldırıyor. Yüzümdeki sırıtmayı durdurmaya çalışıyorum ve zar zor gizliyorum. Gözünü bile kırpmadan, "Buradayım çünkü olmak istiyorum. Buradayım çünkü iyi vakit geçirmek istiyorum. Bu sadece bir gece ve sonra kendi dünyama geri döneceğim. Aramızda bu gece burada olanlardan başka bir şey olmayacak."

Gözlerindeki ışıltı söylediklerine inandığını gösteriyor. Yani bana bir gece veriyor. Bu kadar. Benden tek istediği bu. Tamam, kabul. Meydan okuma kabul edildi. Şimdi sadece onun yanıldığını kanıtlamam gerekiyor, çünkü bir tadımdan sonra bunun daha fazlası olacağını biliyorum.

KATE

H Benimle tartışacak gibi görünüyor ama tartışmıyor. Onun yerine beni kateğinden kaldırıyor ve bir an panikliyorum. Beni kapıdan dışarı mı itiyor? Bu istediğimin tam tersi. Yani, az önce ona tek gecelik bir ilişki istediğimi söyledim. Çoğu erkeğin duymayı hayal edeceği şey bu değil mi?

Dönmeye başladım ama beni durdurdu. "Benim için

kıyafetlerini çıkar." Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum. "Çok patronluk taslıyorsun."

Omuzlarını silkiyor. "İçimdeki ordu yüzünden."

"Orduda mıydın? Bunu tahmin etmeliydim." Gerçekten de öyle bir havası var. Disiplinli ve kontrollü.

"Evet, şimdi elbiselerini çıkar."

Yatağın kenarında oturuyor ve ben ışık düğmesine uzanıyorum, ama o beni durdurmak için ayağa kalkıyor. "Hayır, ışıklar açık. Dediğin gibi, eğer bir geceyse, hepsini istiyorum. Vücudunun her kıvrımına dokunmak ve tatmak istiyorum ve bunu yapmak için ışıklara ihtiyacım var."

Sözleri karşısında ürperiyorum. O dille neler yapabileceğini zaten biliyorum ve burada durup onun sözlerini dinlerken dilini üzerimde düşünmek beni kelimenin tam anlamıyla titretiyor. Buradan çıkıp gidebilirim. Yapmam gereken bu ve bir parçam da bunu istiyor. Genelde birlikte olduğu kadınlardan farklı görüldüğümü biliyorum. Daha önce bardaki kadının onun kolunu ovuşturduğunu ve neredeyse onun için yalvardığını gördüm. Ama hareket etmiyorum. Gözlerindeki ateş bana bir meydan okuma gibi geliyor ve

Sadece o bana bakarken vücudumun titremesi ve ağrması bana hiçbir yere gitmediğimi hatırlatıyor. Bunu istiyorum. Buna ihtiyacım var.

Eteğim hâlâ kalçalarımın etrafında toplanmış durumda ve fermuarını açıp ayakkabılarımı tekmeledikten sonra eteği bacaklarımdan aşağıya doğru kaydırıyorum. Ona bakmıyorum, çünkü hayal kırıklığına uğradıysa bunu görmek istemiyorum. Duvardaki bir çiviye bakıyorum ve ona odaklanıyorum. Soyunmayı bitiriyorum, gömleğimi başımın üzerinden çekiyorum ve sonra ellerimi yanlarıma bırakıyorum, sahip olduğum en güzel sütyen ve külotu giydiğim için şükrediyorum.

Çok sessiz ve tek kelime etmiyor. Hareket ediyor, bana doğru bir adım atıyor ve bedenim sanki beni içine çeken bir elektrik gücü gibi biraz sarsılıyor. Ama yine de ona bakmıyorum. Bakamıyorum.

Elleri dışarı çıkıyor ve parmağı sert meme uçlarımdan birine dokunuyor. Dudağımı ısıriyorum ama yine de ona bakmıyorum.

Diğer eli omzumdan ve kolumdan aşağı kayıyor ve sonra elimi tutuyor. Beni kendine doğru çekiyor ve elimi pantolonunun önündeki kocaman çıkıntının üzerine koyuyor. Ona dokunur dokunmaz inliyor ve gözlerim onunkilere kayıyor.

Gülümsüyor ama neredeyse acı çekerek. "Bu dikkatini çekti. Neden bana bakmıyorsun? Başka biri olmamı mı diliyorsun?"

Gözlerini arıyorum ve yanağındaki kasların esnediğini görüyorum. O gerçek mi?

Başımı sallıyorum ve ona da aynı şeyi soruyorum. "Hayır. Başka biri olmamı mı diliyorsun?"

O da başını sallıyor. "Hayır. Sen Ride or Die'a girdiğinden beri başka bir kadın düşünmedim. İstedğim kişi sensin."

İçgüdüsel olarak ona yaklaşıyorum ve elimle sert paketini daha sıkı kavriyorum. "Hakkını vermeliyim. Çok tatlı konuşuyorsun."

Başını iki yana sallıyor. "Artık konuşmak istemiyorum. Seni tatmak istiyorum."

"Ben de seni şimdi görmek istiyorum," diyorum, onu serbest bırakıp gömleğini çekiştirerek. Beni durdurmuyor. Onu yukarı çekiyorum ve kollarını kaldırarak başının üzerinden çekmeme izin veriyor. Göğsü sertleşmiş ve kasları dalgalanıyor.

gömleği çıkarmama yardım et. Gömleği zar zor yere bırakıyorum ve ellerim vücudunda, onu keşfediyor. Bana izin veriyor ama istediğim kadar değil.

Ellerimi durduruyor ve göğsüne yaslıyor. "Uzun zaman oldu ve biraz daha dayanmamı istiyorsan bana dokunmayı bırakman gerekecek."

Gözlerimi deviriyorum. "Bana yalan söylemek zorunda değilsin. Ben zaten buradayım."

Arkama uzanıyor ve sütyenimi çözüyor. "Sana yalan söylemeyeceğim. İstediyimi elde etmek için bile."

Askıları omuzlarımdan çekip kollarımdan aşağı indiriyor ve odanın diğer tarafındaki sandalyeye fırlatıyor. Kendimi örtmek ya da en azından göğüslerimi kavrayıp yukarı kaldırmak istiyorum. Yirmili yaşlarımda sahip olduğum göğüslere artık sahip değilim. Yerçekimi vurdu ve sarkık sayılabilecek göğüslerimle onun mükemmel vücut örneğinin önünde dururken çok rahat değilim.

Ellerimi kaldırmaya başladığım anda her birini tutarak beni durduruyor. "Bunu böyle mi yapacağız? Vücudunun ortaya çıkardığım her parçasını saklamaya mı çalışacaksın?"

Ona yalan söyleyebilirdim ama söylemiyorum. "Muhtemelen," diyorum ona dürüstçe.

Ellerimden birini bırakıp göğsümü avuçluyor ve bağıparmağını sert tepede gezdiriyor. "Artık saklanmak yok Kate, çünkü hepsini görmek istiyorum."

Dürüst davranıyor. Gözlerinin kararmasından beni istediğini anlayabiliyorum. Neye benzediğimi düşünürsem düşüneyim, bana yemek için sabırsızlandığı bir pasta gibi bakıyor.

Sözleri karşısında bedenimin yumuşamasına izin veriyorum ve sonunda başımı sallayarak ona teslim oluyorum.

Pantolonunu ve iç çamaşırını bir hamlede indiriyor ve aramızda yayılan uzunluğuna bakıyorum. Kocaman ve benim için zonklıyor. Ama ben ona uzanamadan, parmaklarını külotumun yan tarafına soktu ve kalçalarımdan aşağı kaydırıldı. İçimden çıkıyorum ve beni yatağa geri yatırıyor.

Uzun bir süre bana bakıyor. Sikini okşuyor ve ucundan ön döl sızıyor ve sıcak bir kıvılcım gibi karnıma düşüyor. Uzanıp onu buluyorum ve tenime sürüyorum. O zaman gülümsüyor, yüzünü kaplayan büyük bir gülümseme. Tüm vücudum titriyor, bana ilk nereye dokunacağını merak ediyorum. Eğilip dudaklarını dudaklarıma değdirdiğinde bacaklarımı beline doluyor ve ona tutunuyorum. Dili ağzımın içine dalıyor ve kalçalarıyla hareketi taklit ediyor. Vücudumdan aşağı kayıyor, yol boyunca öpüyor, tam olarak yapacağını söylediği şeyi yapıyor, başını bacaklarımın arasına dikip beni içine çekene kadar her santimimi tadıyor.

Bacaklarım boynuna dolanıyor, tüm güvensizliklerim yeniden çirkin başlarını kaldırıyor. Ta ki o bana dokunana kadar. Dili sıcak, şişmiş yarığım boyunca ilerlediğinde bacaklarım dağılıyor ve tüm gerçeklik hissimi kaybediyorum. Dilini içime sokup çıkarıyor, tadıma bakıyor, beni yiyip bitiriyor, çıkardığı seslerle tadıma bakıyor. Eli aramıza giriyor ve parmağıyla sinir yumağımın etrafında dolanırken, bu hissin etkisiyle neredeyse yataktan fırlayacak gibi oluyorum.

Şimdiye kadar sahip olduğum her isteği, her ihtiyacı yüzeye çıkarıyor ve beni daha önce hiç olmadığı bir şekilde tatmin ediyor. Ona sağa ya da sola gitmesini söylememe gerek yok, sanki tam olarak nereye ve nasıl dokunulması gerektiğini biliyor. Bunu hissettiğimde bacaklarım yukarı kalkıyor, ayaklarım kıvrılıyor ve karnımın alt kısmında bir çekilme oluyor. Şimdiden boşalmak üzereyim. Geri çekilmeye çalışıyorum çünkü şimdiden bende tüm bu duyguları uyandırıyorsa, yapabileceği başka şeylere hazır olmadığımı biliyorum. Geri çekilmeye çalışıyorum ama kolu kalçalarıma iniyor ve başını kaldırıyor. Çenesinden sularım damlıyor ve gözleri donuklaşıyor. "Tatlım, eğer durmamı istiyorsan, söyle bana. Ama bitirmeme izin vermen için sana yalvarıyorum. Kahretsin, tadın çok güzel." Ve dudaklarını yaladığında, bunu yapıyor. Vücudum tepki veriyor ve o bacaklarımın arasına dalmadan önce zar zor "evet" diye bağıryorum ve yüzüne boşalıyorum.

Bulldog

Vücudu etrafımda kasılıyor ve ben bacaklarının arasına tırmanıyorum, sikimi içine sokmaya hazırım. Yan masadaki prezervatife uzanıyorum, bu gece eve gelirken durup aldığım için şükrediyorum. Kahretsin, onu prezervatifsiz de becerirdim ama bunu istemeyeceğini biliyorum, henüz değil. Ama yakında.

Lastiği üzerimden kaydırıyorum ve kendimi tekrar bacaklarının arasına yerleştiriyorum. Bana kafası iyiymiş gibi bakıyor ve bunu ona yaptığımı bildiğim için göğsüm biraz iniyor. Elimi yüzünün yan tarafına götürüp çenesini kavıyorum. "Benimle misin?"

Gülümsüyor ve başını sallıyor.

"Daha fazla bekleyemem Kate. İçine girmek zorundayım."

Gülümsemesi derinleşiyor ve bacaklarını güvenle bana doğru açıyor.

Kendimi hizaya sokuyorum ve içine girmeden önce duraklıyorum. Lastiği şimdiden prekulma dolduruyorum ve onun içinde olmayı hayatımda istediğim her şeyden daha çok istiyorum. Ama kendimi korumak için kendimi tutuyorum. Koyduğum her duvar yıkılmak üzere. Farkında olsun ya da olmasın, mesafemi korumak için sahip olduğum tüm kararlılığı yok etmek üzere. Onun içine girdiğimde, bundan geri dönüş olmayacak. Bunu biliyorum. Göğsümün derinliklerinde hissediyorum.

Bu yüzden derin bir nefes alıyorum, kalçalarını tutuyorum ve amı beni kavrayıp bir anlamda beni onun yaparken içine dalıyorum.

Yerime oturduğumda gözlerini açıyor ve artık tamamen uyanık. Bana bakıyor ve yüzündeki ifadeden onun da bunu hissettiğini anlayabiliyorum. Bu gece eğlenen iki insan değil. Bu tek gecelik bir ilişki değil. Bu, ikimizin de şu anda tam olarak kavrayabileceğinden çok daha fazlası. Bu yüzden harekete geçiyorum. Neredeyse sonuna kadar çektim ve sonra tekrar içine daldım.

Elleri yukarı kalkıyor, omuzlarıma, kollarıma, sırtıma dokunuyor, sonunda onları tutup başının üzerinde yatağın üzerinde tutuyorum. Orada yatıyor, her hamlemde beni karşılamak için kalçalarını yukarı kaldırıyor ve ben gözlerimi ondan alamıyorum. O şimdiye kadar tanıdığım en güzel kadın ve şu anda onu benim yapıyorum. Onun hayatında asla başka bir erkek olmayacak, benim hayatımda da asla başka bir kadın olmayacak. İşte bu kadar.

Yüzüm gergin ve tüm vücudum gergin. Başını yana eğiyor. "Gel, Bull. İçimde zonkladığını hissetmek istiyorum," diyor.

Ve sonra yapıyorum. Boşalıyorum, tamamen tükenene kadar ona vuruyorum ve onun üstüne düşüyorum.

Orada öyle uzun süre nefessiz yatıyoruz ki kalbimin normal düzenine dönüp dönmeyeceğini merak ediyorum. Prezervatifi çıkarıp ucunu bağlıyorum ve yatağın yanındaki çöp sepetine atıyorum. Sonra onu kendime çekiyorum ve orada tutuyorum. İlk konuşan o oldu. "Sanırım gitmeliyim."

Ve şimdi, kalbim sadece yavaşlamıyor. Lanet olsun ki duruyor. Kollarımı ve bacaklarımı ona dolamıştım bile ama yine de onu kucağıma çekiyorum. "Hayır, sen kalıyorsun."

Başını omzumdan kaldırıyor ve bana bakıyor. "Kalıyorum, ha?" Ona ne yapması gerektiğini söylediğim için kızgın olmakla ve aynı zamanda söylediklerimi dinlemek istemekle kendisiyle savaştığını söyleyebilirim.

"Evet, kalıyorsun. Seninle işim bitmedi," diyorum ve ona asla bitmeyeceğini söylemekten kaçınıyorum.

O zaman kızgın görünüyor. "Benimle işin bitti mi?" Gülümsüyor ve amını onunkinin arasındaki bacağıma sürüyor. "Başka ne planladın?"

Kalçalarımın oturma kadar onu üstüme çekiyorum. "Bebeğim, daha yeni başlıyorum."

Çoktan sertleşmiş olan sikimi kıkırda hissettiğinde şaşırdığını söyleyebilirim, ama onu kendime doğru çekiyorum, onu tekrar almadan önce dudaklarını dudaklarımda istiyorum... ve sonra tekrar.

KATE

H Vücudumla ilgili bir sorunu varmış gibi görünmüyordu. Beni seksi bile hissettirdi, o kadar seksi ki bir bardak su almak için mutfağa gitmeyi göze aldım.

Sadece tişörtünü giyiyorum çünkü çok fazla gürültü yapmadan ve ertesi gün onu uyandırmadan bulabildiğim tek şey bu. Sabah diyeceğim ama saatime baktığımda öğleyi çoktan geçtiğini görüyorum.

Buradan gitmem gerektiğini biliyorum. Tek gece kuralım bir kenara bırakılmış gibi görünüyor çünkü ne zaman gitmekten bahsetsem, başka bir seks turuyla aklımı başımdan alıyordu. Dün gece yaptıklarını nasıl yaptı bilmiyorum ama her saniyesinden zevk aldım.

Bardağı dudaklarıma götürdüm, bir yudum almayı planlıyordum ama onun yerine fondip yaptım. Mutfağa bakıyorum ve kirli bulaşıklar ve abur cuburlarla dolu bir bekar domuz ahırını olmadığını görünce şaşıyorum.

Dolu bir bardak suyu daha dudaklarıma götürüyorum ve dün gece bir şey içip içmediğini ya da belki bir şey alıp almadığını merak etmekten kendimi alamıyorum. Günün ayıltıcı ışığında benimle seks yaptığına pişman olacak mı?

Bardağı yudumluyorum ve arkamdan mutfağa girdiğini duyduğumda donup kalıyorum.

"Gömleğimin içinde çok güzel görünüyorsun," diyor kollarıyla beni sararken ve dudakları kulağımı ısırırken. Elleri göğüslerimi avuçlamak için yukarı kalkıyor ve parmak eklemlerindeki dövmelemleri görüyorum. SERT AŞK.

Ben bir şey söylemeyince sakalının kirli sakalıyla boynumu okşuyor. Aleti bir kez daha sertleşmiş, kıcıma bastırıyor.

Gerçekten kafam karışmıştı, ona sordum. "Dün gece seni yıprattığımı sanıyordum. Nasıl tekrar sertleşebilirsin?"

"Sertleştim mi?" diye soruyor, omzumu aşağı itiyor, beni eğiyor ve arkamdan içime giriyor. "Sert miyim?"

Ve işte böyle, nefesimi ve beni gün ışığında istemesiyle ilgili tüm sorularımı çaldı.

Dün gece üçüncü turda konuştuk ve ikimizin de prezervatifsiz gitmemizin güvenli olduğuna karar verdik ve bunu yaptığımıza memnunuz. Ona ne kadar güvendiğimin üzerimde çok ağır bir yük oluşturmaya izin vermemeye çalışıyorum, ama içime girip çıkarken tüm şüphelerimi unutuyorum.

İçimi doldururken inliyorum ve sanki bu seslerden büyük zevk alıyor çünkü ben bu sesleri çıkardığımda ne yapıyorsa tekrar yapıyor ama daha sert ve daha derin.

Bulldog

Kahretsin, bu kadını yatağa geri götürebilir ve sonsuza kadar içinde kalabilirim. İnliyor ve ben boşalmak üzereyim. Bana bunu yapıyor. Siktir, ona bakarken bile boşalabilirim.

"Çok sıkısın Kate. Siktir, çok iyi hissediyorsun. Bütün gün böyle kalabilirim, sana dokunabilirim, aynen böyle."

İnliyor ve amcığı benim için daha da ısınıyor ve ıslanıyor. "Bundan hoşlanıyorsun, değil mi? Seninle edepsizce konuşmam hoşuna gidiyor."

Vücudu titriyor ve kıcını bana doğru iterek ileri geri hareket etmeye başlıyor.

"Evet, hoşuna gidiyor. İçindeki sikimi seviyorsun. Beni kontrol edebileceğini biliyorsun, değil mi? Şu anda bana her şeyi yaptırabilirsin Kate. Bu kedi benim ustam," diyorum ona uzanırken ve baskı uygularken

klitorisini. O zaman çözülüyor, ben boşalana ve onu doldurana kadar bana saldırıyor.

KATE

Bulldog'un onun için ne kadar ateşli olduğunu söylemesinin etkisi geçince paniğe kapılıyorum. O pantolon aramaya gittiğinde kalkıyorum ve çırpılmış yumurta yapmaya başlıyorum. İçeri girer ve ve biraz da krep yapıyor.

"Eviniz çok temiz ve beklediğim gibi değil," diyorum ona, sessizliği doldurmaya çalışarak, şimdi gitmem gerekip gerekmediğini merak ederek. Kendimi durduramadan kelimeleri sarf ediyorum ve içlerindeki kıskançlığı ben bile duyabiliyorum. "Evine bir sürü kadın getiriyor olmalısın ve dövme yazdığı gibi onları ÇOK SEVİYORSUN. Ama seni unutmayacağım. İnanılmazdın."

Tabağı önüme koydu. "Kadınların evime gelmesine nadiren izin veririm ve izin verdiğim birkaç seferde de onları hiç beslemedim."

"Neden?" Sormaktan kendimi alamıyorum.

Omuzlarını silkiyor. "Davet edilmeden geri gelebileceklerini düşünmelerini istemiyorum."

Kızardım ve ona gülümsedim. "O zaman kendimi özel hissediyorum. Keşke geri dönebilsem ve seninle akıllara durgunluk veren seks yapmaya devam edebilsem. İşte hayat bu olurdu." Mükemmel krepten bir ısırık alıyorum ve dudaklarımdaki tadın etrafında inliyorum. Aç olduğumu biliyorum ama yaptığı krep muhtemelen uzun zamandır yediğim en güzel şeydi.

Ama Bulldog düşüncelerimi işgal ediyor. "Neden yapamıyorsun?"

Bulldog

Ya afallamış ya da söylediklerimi duymamış gibi görünüyor. "Neden geri gelmiyorsun?"

Evliyse ya da erkek arkadaşı varsa, uzun sürmez. Aklının nerede olduğunu bilmiyorum ama dün gece öyle bir şey olmadı. Birlikte iyiydik. Tek gecelik bir ilişkiye indirgenemeyecek kadar iyiydik.

Omuzlarını silkiyor. "Uğruna kıcımlı yırttığım sıkıcı ve güvenli bir hayatım var, partici ya da motorcu bir kız değilim. Hatta kız bile değilim. On altı yaşında bebek sahibi olmaya başlasaydım annen olacak yaşta bir kadınım."

Yine yaş meselesi. Sikerim böyle işi!

Masanın öbür ucuna uzanıp elini tutuyorum. "Yirmi dört yılımda senden daha çok şey yaşadım. Sen burada oturmuş rakamlara takılmışken, neden benim denizaşırı ülkelerde ve burada, evde savaştığımı düşünmüyorsun? Çoğu insanın cesaret edemeyeceği kadar çok arkadaşımı savaşta kaybettim. Hayatın ne kadar kısa olabileceğini biliyorum ve kendimi içgüdülerime güvenecek kadar iyi tanıyorum. Şu anda bana senin ve benim işimizin henüz bitmediğini söylüyorlar. Daha fazlasını istiyorum ve her zaman istediğimin peşinden giderim. Hayat daha azı için çok kısa."

Bu konuşmanın bir yerinde eli benim elime geçti ve şimdi bana sarılıyor. Yüzü kıpkırmızı ve vaazımın onu etkilemesini umuyorum. Her şeyi söyleyebilir ama onun kaç yaşında olduğu ya da benim kaç yaşında olduğum önemli değil. Bu, aramızda her ne oluyorsa, iyi bir şey.

Başını sallıyor. "Haklısın. Ben güvenli oynarken sen gerçekten yaşadın. Sen söyleyince mantıklı geliyor." Ve orada duruyor, ama söyleyecek daha çok şeyi olduğunu anlayabiliyorum. Gerçek dünyanın, en azından onunkinin, bizi kabul etmeyeceği yüzünden okunuyor. Bu yüzden ona benimkini göstermem gerekiyor.

Kahvaltının geri kalanını onunla konuşarak ve onu tanıyarak geçiriyorum. İşten, sevdiğimiz ve sevmediğimiz şeylerden bahsediyoruz ve hayatlarımız bu kadar farklıken onunla konuşmanın bu kadar kolay olması şaşırtıcı.

Bugün Cumartesi ve onun üzerinde bırakmak istediğim kalıcı etkiyi bırakmadan önce elimden kayıp gitmesine izin vermeye hiç niyetim yok. Ona benim dünyamın nasıl bir yer olduğunu göstermeliyim ki düşündüğü gibi olmadığını görsün ya da belki de düşündüğü gibi ve daha fazlası olacak, ama ona benim yanımda gayet iyi uyum sağlayacağını gösterebildiğim sürece, kalıcı bir şeyler yapma şansımız olabilir.

"Hadi bir gezintiye çıkalım. Sonra da belki bazı arkadaşlarımla tanışmak için kulübe gideriz."

Bu sözleri söyler söylemez, hayır demenin bir yolunu aradığını anlayabiliyorum. "Bak, eğer istemiyorsan, sorun değil. Ama eğleneceğine söz veriyorum. Ve arkadaşlarımı seveceğine söz veriyorum."

Biraz ısrar etmem gerekti ama sonunda kabul etti. Arabasına gidip dün gece orada bıraktığı çantayı alıyorum ve onu duş alıp hazırlanırken bırakıyorum, ben de aynısını diğer banyoda yapıyorum. Ona katılmak için her şeyi verirdim, ama şu anda kendi alanına ihtiyacı olduğunu söyleyebilirim ve ona bunun seksten daha fazlası olduğunu kanıtlamam gerekiyor.

Kot pantolon ve tişörtle dışarı çıktığında, ona doğru yürüyorum ve onu çeviriyorum, anında düzgün kışını avuçluyorum. "Dikkatli ol. Bu gece ellerimi kendime saklayamayacağım."

Sadece gülümsüyor, okşamama doğru eğiliyor. Fikrimi değiştirip onu sonsuza kadar burada, yatağıma zincirli tutmaya karar vermeden önce elini çekip kapıya doğru çekiyorum.

Bisikletimin önünde duruyor ve ona şüpheyle bakıyor. "Ona binmeyeceğim. Yaşamayı seviyorum."

Bisikletime binme fikri karşısında küçük burnu kalktı, onunla dalga geçerdim ama bu çok önemli. "Hadi ama. Bana güveniyorsun, değil mi?"

Hayır demek istiyor, bisikletin arkasına binmesini engelleyecek herhangi bir şey, ama demiyor. "Evet," diye mırıldanıyor.

"Güzel." Bisikletin üzerine oturuyorum ve öne doğru kayarak onu dikleştiriyorum. Beni geri çevirmeyeceğini umarak ona elimi uzatıyorum. "Bir tur. Eğer beğenmezsen, geri dönüp kamyonetimi alırsın."

Sonunda kabul etti ve arkaya bindi. Oturur oturmaz kalçalarından tutup onu kendime doğru çekiyorum, ta ki her santimini sırtıma bastırıldığını hissedene kadar.

"Ah, neden bisiklete binmek istediğini anlıyorum," diye şaka yapıyor, elini göğsümden aşağı kaydırıp göbeğimin üzerine bırakıyor, parmak eklemleri kasıklarına sürtünüyor.

Elini kavrayıp onu kendime doğru tutuyorum. "Böyle devam edersen yatak odamdan başka bir yere gidemeyeceğiz."

Gülüyor ve elini çekiyor. "Hayatta olmaz bayım. Beni götüreceğinize söz vermişsiniz, o yüzden götüreceksiniz."

Bir saniye önce endişeliydi ama şimdi dört gözle bekliyor gibi görünüyor. Fikrini değiştirmesine fırsat vermeden motoru çalıştırıp garaj yolundan çıkıyorum ve doğruca Hollow Oak Hill'e gidiyorum.

Oraya varmak yirmi dakika sürüyor ama bunun tek nedeni yavaş gitmem. Durduğumda, önümüzde Hollow Gölü'nün manzarasıyla, her şeyin güzelliğine kapılmaktan kendinizi alamıyorsunuz. Arkamdan bir iç çekiş geliyor ve ona soruyorum, "Çok güzel, değil mi?"

Başını sallıyor ama yine de bir şey söylemiyor.

"İnip bacaklarını esnetmek ya da biraz daha sürmek ister misin?"

Nefesimi tutup cevabını bekliyorum. Kalçaları etrafımda geriliyor. "Sanırım biraz daha sürmek istiyorum."

Tekrar yola çıkmadan önce elini göğsümden sıkıyorum. Geri dönüp Ride or Die'da son bulmadan önce tüm arka yollarda ve kasabaya doğru sürüyoruz.

İndiğinde bacakları bükülmeye başlıyor ve onu tutmak için orada olmasaydım yere düşecekti. Onu ayağa kaldırır kaldırmaz barın tabelasına baktı. "Bu iyi bir fikir değil. Yani, bana bir bakın. Saçım başım dağınık, berbat haldeyim..."

Parmaklarını at kuyruğunda gezdiriyor, bana ne kadar dağınık olduğunu göstermeye çalışıyor ama benim gözümde o mükemmel.

"Sen mükemmelsin," diyorum ona, onu kendime çekerek. Onu kollarıma aldığımda istediklerimi yapma olasılığının daha yüksek olduğunu keşfettim. "Benimle içeri gel."

Derin bir nefes alıyor ve omuzlarını geri çekiyor. "Tamam, hadi gidelim."

Kardeşlerimin Kate'e nasıl tepki vereceği konusunda hiçbir endişem yok. Elini tutup yanımdan ayırmıyorum, ne olursa olsun benimle güvende olduğunu bilmesini istiyorum.

Neyse ki Roxy ve Gage bu gece buradalar ve bizimle takılıyorlar. Yeni barmen Peaches'in bana ikram ettiği birayı geri çeviriyorum ve onun yerine su içiyorum. Değerli bir yükün peşindeyim ve kafamı rahat tutmam gerektiğini biliyorum.

Kate biraz gergin ama Roxy onu evindeymiş gibi hissettiriyor. Konuşmak için çok zaman harcıyorlar ve ben onları duyamasam da Kate'in bana gülümsemesine bakılırsa iyi bir şeyler konuşuyor olmalılar. Onu kucağıma çektiğimde bile direnmiyor. Bir kolunu sırtıma, diğerini göğsüme koyarak içimde eriyor.

Roxy müzikten şikayet ediyor. Kulüp başkanı Conley yetmişlerin rock'ını seviyor. Roxy müzik kutusuna gidiyor ve yeni bir popüler dans şarkısı çalarken geri geliyor. "Conley müzik seçimini güncellemeye çalıştığım için mutlu değil ama uzlaştı ve her gece birkaç güncel hit çalmama izin verdi. Hadi dans edelim, Kate."

Roxy Kate'e reddetme şansı bile vermedi. Onu kucağımdan çekiyor ve dans pistine çıkmadan önce zar zor bir öpücük alıyorum. Gözlerimi ondan ayırmıyorum. Eğleniyor ve onu buraya getirdiğim için çok mutluyum. Onu serbest görmek güzel.

"Dünyadan Bulldog'a. İçeri gelin." Gage elini yüzümün önünde sallayınca başımı sallıyorum.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum, hâlâ Kate'i izleyerek.

"Gözlerini ondan ayırabilirsin. Herkes senin onunla içeri girdiğini gördü ve kimse ona bulaşmayacak," diyor Gage.

Gözlerimi Kate'ten ayırıp Gage'e bakıyorum. Gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Gerçekten mi? Bu yüzden mi gözlerini Roxy'den alamıyorsun, Bay Vice

Başkan mı?"

Gülüyor ve omuzlarını silkiyor. "Senin çirkin suratına bakmaktan çok daha iyi."

Ona katılmıyorum. Onun yerine işe koyuluyorum. "Nasıl gidiyor? Bilmem gereken bir şey var mı?"

Alnında bir damar zonkluyor, bu yüzden bir şeyler olduğunu biliyorum, her ne kadar karısı ve çocuğunun annesiyle sadece bir gece geçiriyormuş gibi davranmaya çalışsa da. "Evet. Ne kadar temiz kalmaya çalışırsak çalışalım, geçmişimiz bizi yakalamaya devam ediyor. Mavi Şeytanlar bölgemize tecavüz ediyor. Onları birkaç kez kasabada gördük ve hiçbir şey denemedikleri halde, bir şeylerin yaklaştığını biliyorum. Bunu içimde hissedebiliyorum."

Neden bahsettiğini çok iyi biliyorum. Yıllar içinde içgüdülerime güvenmeyi öğrendim ve o beni hiçbir zaman yanlış yönlendirmede. "Gözümü dört açacağım. Bir şey yapmam gerekirse bana haber ver."

Orada oturup kulüpte olup bitenler hakkında konuşurken slow bir şarkı çalıyor. Ayağa kalkıp dans pistine doğru yürüyorum ve kollarımı açıyorum, Kate de hemen kollarıma giriyor. Gage de Roxy ile aynı şeyi yapıyor. Huysuz yardımcımızın dans pistinde olacağı günü göreceğimi hiç düşünmezdim ama kadınların aşık bir erkeğe inanılmaz şeyler yapabileceğini öğrendim.

Kate'in ellerini göğsümde gezdirmesi beni şimdiki zamana geri getirdi. O kadar mutlu, o kadar rahat görünüyor ki, keşke onu hep böyle tutabilsem diyorum. Bana dünyalarımızın farklı olduğunu söylemesine gerek yok. Öyle olduklarını biliyorum. Benim dünyam bizi sorgusuz sualsiz kabul ediyor. Kalp Toprakları'nın erkekleri istesem onu ölümüne savunurlar. Ama onun dünyası? İçimde aynı olmayacağına dair bir his var. İsteddiği kadar bundan uzak durmaya çalışabilir, ama bu oluyor. Oluyor.

KATE

I Yatağıma uzanıp Bull'un sıcaklığına sarılıyorum. O haklı; dün gece mükemmeldi. İyi vakit geçirdik. Arkadaşlarının yaşımla ilgili bir endişesi varsa bile bunu belli etmediler. Hepsi beni hoş karşılamak için ellerinden geleni yaptılar. Gage, Roxy, Ranger, Jaxon, Beckham, tüm isimler bir araya gelmeye başladı. Çılgın bir gruptular, ama belli ki Birbirimizi aileden biri gibi gördük.

Harika vakit geçirdik, bilardo oynadık, dans ettik ve arkadaşlarıyla takıldık. Ve ayrılma vakti geldiğinde, ona evime gelmek isteyip istemediğini sordum, çünkü çoğunlukla bitmesini istemiyordum. Tek gecelik ilişki çok daha fazlasına dönüştü ve uzun sürmeyeceğini bilsem de en azından hafta sonu boyunca tadını çıkarabilirdim.

Böylece beni evine götürdü, arabamı aldım ve bisikletiyle beni eve kadar takip etti. Beyaz duvarlar ve mobilyalarla çevrili yatağımda, beyaz çarşafı vücudunun yarısına kadar çekilmiş halde ona bakıyorum. Yatağımda iyi görünüyor, diye düşünmeden edemiyorum.

Ama bunun üzerinde durmak yerine mutfığa gidip kahvaltı hazırlamaya başladım. Yataktan çıkalı daha birkaç dakika olmuşken arkama geçiyor, vücudu bedenimi sarıyor ve beni içine çekiyor. "Seni özledim," diyor boynumu öpmeden önce.

Elimde değil ama sözleri karşısında kaskatı kesiliyorum. Bu iyi, neredeyse fazla iyi. Ama bu böyle sürmez.

Kollarında dönüyorum ve döndüğümde pencereden garaj yoluna bakıyorum ve eski kocamın arabasının yanaştığını fark ediyorum. Hay aksi.

Neyse ki şort ve tişört giymiştim ve Bull'a kıpırdamamasını söyledim.

Şaşırmış görünüyor ama neyse ki kapıdan çıkıp arkamdan kapatırken beni takip etmiyor. Tahmin etmem gerekirse, pencereden on dört yaşındaki kızımı gördü ve muhtemelen biraz afalladı. Ona bir kızım olduğundan hiç bahsetmemiştim.

Verandaya doğru yürüyorum ve Charlie ile Emma'nın merdivenlerden çıkmasını bekliyorum. Daha Emma'ya sarılamadan ya da merhaba diyemeden Charlie üzerime atladı. "Bu kimin bisikleti?"

Emma'yı sarılmak için kendime çektim. Charlie'ye "seni ilgilendirmez" diye cevap vermekten zorlukla kaçınıyorum ama umarım yüzümdeki ifade ona tam olarak ne düşündüğümü anlatıyordur.

Onun yerine Emma'ya soruyorum: "Bu kadar erken saatte evde ne işin var? Bu gece geç saate kadar kalacağını sanıyordum."

Sadece genç bir kızın yapabileceği gibi gözlerini deviriyor. "Chloe benimle ve arkadaşlarımla alışveriş merkezine gitmek istedi. Onunla takılmayı reddettim ve bu yüzden babam beni eve getirdi."

Ona yetişkinlere saygı duyması gerektiğini söylemeliyim ama Charlie'nin beni aldattığı kişi Chloe ve Emma'nın ayrılık için onu suçladığını biliyorum. Ne olursa olsun, şimdi bu konuya girmeyeceğim.

"Bu kimin bisikleti Kate?"

Sonunda ona cevap verdim. Burası benim evim ve ona hiçbir şey borçlu değilim. "İçeride bir arkadaşım var. Ama gerçekten, bu seni ilgilendirmez."

"Beni ilgilendirmez mi? Bu evi ben satın aldım." Bana bağırmaya başladı.

Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "İçeri gir, Emma. Bir dakika içinde orada olacağım."

Aramıza bakıp içeri giriyor ve ben de Charlie'ye dönüyorum, hâlâ ne yapacağımı kontrol edebileceğini düşünen adama.

Bulldog

Neyse ki içeri girdim ve yemek masasına oturmadan önce üzerime bir şeyler giydim. Dışarıdaki adamı ve genç kızı artık göremiyorum ama adamı duyabiliyorum. Kapı açıldı ve Kate'in daha genç bir görüntüsü olan kız içeri girdi.

Geri çekilmiş görünüyor. "Siz kimsiniz?"

"Annenin bir arkadaşıyım. Ben Bull."

Başını sallar. "Ben de Emma." Kanepeye oturuyor ve açık konseptte, benden sadece birkaç metre uzakta. Bu benim için garip, onun için de öyle olduğunu biliyorum.

Dışarıda sesler yükseliyor ve Emma'ya soruyorum, "Onunla hep böyle mi konuşur?"

Emma'nın yüzü buruşuyor. "Evet, her zaman. Her zaman annem ve babamla birlikte olmamı istedi ve sanırım benim de onun bu karmaşaya katlanmasını istediğimi düşündü. Neyse ki onu aldattı ve bu bardağı taşıran son damla oldu."

Kaç yaşında olduğunu merak etmeden duramıyorum. Bir çocuğa göre oldukça bilge görünüyor.

Sesler daha da yükseldiğinde, artık canıma tak etti. Emma'ya "Hemen döneceğim," diyorum ve kapıyı arkamdan sıkıca kapatarak dışarı çıkıyorum.

Adam bana kuşkuyla bakıyor ama onu görmezden geliyorum. Kate'i kendime doğru çektim. "İçeri gir."

Gözlerinde ateşle kollarımda dönüyor ama ben ona gülümsüyorum. "İçeri gir, lütfen?"

Ağzını kapatıyor ve sonunda başını sallıyor. Verandadaki diğer adama bir kez daha bakmadan içeri giriyor. Kapı kapandığında, yüzümde tehditkâr bir ifadeyle ona dönüyorum. "Hey, Yargıç Hawthorne."

"Beni nereden tanıyorsun? Ben seni tanımıyorum."

Sadece güldüm. "Ben Bulldog. Heartlands MC'denim ve sen de bizim maaş bordromuzdasın."

Kafası karışmış görünüyor. "Maaş bordrosu mu? Maaş bordronuzda değilim. Sen neden bahsediyorsun?"

Başımı sallıyorum ve tekrar gülüyorum. "Haklısın, artık değil. Doğru yola girdiğimizden beri değil. Ama daha önce, tüm uyuşturucu işlerini, silahları, her şeyi yaptığımızda, sen de yanımızdaydın. Arka cebimizdeydin. Seni alaşağı etmek için elimizde fazlasıyla kanıt var."

Bir an telaşla baktı ve sonra başını salladı. "Asla olmaz. Beni alaşağı etmeye çalışırsanız, siz de benimle birlikte alaşağı olursunuz."

"Bize verdiğiniz krediden daha zekiyiz, Yargıç. Her şeyi sana bağladık. Hiçbir şeyin üzerinde bizim adımız yok."

Bana bildiğim adamı göstererek alay etti. "Ne istiyorsunuz?"

"Kate'le bir daha asla böyle konuşmayacaksın. Ve eğer ona ya da kızına bir daha kötü davrandığını duyarsam, seni bitiririm. Ve beni test bile etme. Bunu yapabileceğimi biliyorsun."

Tartışmasını bekliyorum. Bir şey bekliyorum ama başını sallayıp benden uzaklaşarak merdivenlerden inip arabasına doğru yürüdüğüne bakılırsa gerçekten de korkak bir pislik.

Arabasını çeker çekmez Kate kapıdan çıktı. "Bir bakıcıya ihtiyacım yok. Kendi başımın çaresine bakabilirim..."

Ama onu durdurup kollarıma çekiyorum ve nefes almasını sağlıyorum. "Biliyorum. Ama birinin sana kötü davranmasına ve seninle böyle konuşmasına izin vereceğimi sanıyorsan yanılıyorsun. O iş bitti."

Tartışmak istiyor. Sanırım benimle tartışmayı seviyor, belki makyaj kısmını da sevdiği içindir. Bilmiyorum ama bu konuda kararlıyım. Kollarımda yumuşayana kadar onu tutmaya devam ediyorum. Orada ne kadar durduğumuzu bilmiyorum, sonunda ona "Demek bir kızın var ha?" diye sorana kadar.

Yüzüme bakıyor ve bana söylemediği için duyduğu suçluluk duygusunu görebiliyorum. "Evet, on dört yaşında, otuzuna yaklaşıyor."

Başımı sallayarak kabul ettim. Ne düşündüğünü bilmiyorum ama bir çocuk beni kaçıramaz. Bu noktada, hiçbir şey yapamaz.

Ona bunu söylemeye başladım ama kapı açıldı. Kate kollarımda donup kalıyor ve uzaklaşmak istediğini biliyorum ama onu durduruyorum. Emma aramıza bakıyor ve gülümsüyor. "Görünüşe göre ben geldiğimde kahvaltıya başlamıştınız, ben de bitirdim. Bir dakika içinde hazır olacak." Dönüyor ve içeri giriyor.

Kate bana bakıyor. "Sanırım kahvaltıya kalacaksın." Geri çekilmeden önce dudaklarından öpüyorum. "Bunu kaçırmazdım."

Ne bekliyordum bilmiyorum ama Emma ve Kate ile oturmak benim için yepyeni bir deneyim oldu. Gülüyorlar ve iyi vakit geçiriyorlar, şakalar yapıyorlar. Bunlardan biri de Emma'nın aşçılığı.

Emma annesinin şakasına gülüyor. "Özür dilerim. Hâlâ yumurta üzerinde çalışıyorum."

Atlıyorum ve bir ısırık alıyorum, fazla pişmiş yumurtayı yutuyorum. "Ben benimkini pişmiş severim."

Ve bu onu kazandı. "Gördün mü, Bull neden bahsettiğini biliyor."

Kate sandalyesine geri oturdu. "Tamam, ne zaman çeteleştigimi anlarım. Peki, yumurtalar güzel."

Hepimiz gülerken Emma soruyor, "Siz ikiniz görüşüyor musunuz?"

Kate yemeğini yerken boğuluyor ve ben ona uzanıp sırtını sıvazlıyorum. Sonunda tekrar nefes alabildiğinde Emma ellerini kaldırıyor. "Sadece soruyordum. Ama ondan hoşlanıyorum anne. Bence senin için iyi biri." Sandalyesinden kalktı ve tabağını lavaboya koydu. "Yemeği ben pişirdiğim için bulaşıkları size bırakıyorum."

İkimiz de onun gidişini izliyoruz ve ben Kate'in bana gülümsemesini, kızının bizimle iyi olduğunu bilerek daha iyi hissetmeyi bekliyorum, ama bu olmuyor. Bana gülümsüyor ama gözlerine tam olarak ulaşmıyor.

Elini tutuyorum ve iç içe geçmiş parmaklarımıza bakarken neredeyse üzgün görünüyor. Şimdiden bizden vazgeçmeye çalışıyor ama ben buna izin vermeyeceğim.

KATE

I Pazartesi sabahı saat altıya kurduğum alarmımla uyanıyorum ki işe hazırlanabileyim. Rutin işlerimi yapıyorum, Emma'yı okula bırakıyorum ve işe gidiyorum. Bull ile birlikte olmanın bir tür Şimdi gerçek dünyaya döndüğüm için rüya görüyorum.

Arkadaşlarım ofisime uğrayıp Cuma gecesi gördüğüm yakışıklıyı arayıp aramadığımı soruyorlar ve ne kadar çabuk yalan söyleyip aramadım dediğime şaşıyorum.

Sabah uçup gidiyor ve Bull'u kaç kez düşündüğümün sayısını unuttum. Kendi kuralımı çiğneyip öğle tatilinde arabamda yalnız kaldığım anda onu arayacağım gerçeğini çoktan kabullenmişim. Arkadaşlarım hafta sonumun gerçekten ne kadar inanılmaz geçtiğini bilselerdi kıskançlıktan ölürlerd.

Öğle yemeği saati nihayet geldi ve yemeğe gidebilmek için eşyalarımı toplamak üzere ayağa kalktım. Acelem var, bu yüzden masamın alt çekmecesinden çantamı almak için masamın üzerine eğildim.

İki güçlü el popomu sıktığında, şaşırmış bir çığlık attım ve doğruldum, teknoloji bölümünden hangi sapık bana dokunmanın sorun olmayacağına karar verdiyse onu yumruklamaya hazırdım.

Ama bu teknikten bir sapık değildi. Hayır, şu anda daha kötüsü. Bull.

Ofisimin kapısı açık ve bir kalabalık toplanmaya başladı. Birçoğu endişeli görünüyor ve sanırım içlerinden birinin güvenliği aramaları gerekip gerekmediğini sorduğunu duyuyorum.

Yüzümün yandığını hissediyorum ve elimle onları kovuyorum. "Hayır, her şey yolunda. Beni görmeye geldi."

Başını eğerek bana doğru yaklaşıyor. "O eteğin içinde çok seksi görünüyorsun. İçimden onu yukarı çekip -"

Salondaki kalabalığa ve Bull'a bakıyorum. "Vay canına, bu kadarı yeter. İltifatınız için teşekkür ederim. Bir sorun mu var? İhtiyacın olan bir şey?"

Elime uzandı ama ben geri çektim. "Seni yemeğe götürmeye geldim."

Gözlerinin içine bakmaya çalışıyorum ama güven dolu gözlerine bakarak ona yalan söyleyemiyorum. "Öğle yemeği için ayrılmamalıyım çünkü yapacak çok işim var." Cevabımı kabul edip gideceğini umarak gelen kutumdaki iş yığınlarını gösteriyorum.

Bulldog

Yüzünün kızardığını fark ediyorum ve beni izleyen meraklı kalabalığa bakıp neden öyle davrandığını anlıyorum. Zar zor başımı sallayarak yanından uzaklaşıyorum ve geçen geceki arkadaşlarının yanından geçtiğime eminim. Hepsi aval aval bana bakıyor. Ama ben sadece önüme bakıyor ve şu anda ne kadar kızgın olduğumu saklamaya çalışıyorum.

Kate beni takip ediyor ama binadan çıkana kadar tek kelime etmiyor. Kapı arkasından kapanır kapanmaz hızlanıyor. "Bull, bekle."

Ona dönüyorum ve o da olduğu yerde duruyor. Yapmamam gerektiğini biliyorum, burada değil, bu kadar kızginken değil, ama ona davranışından dolayı sesleniyorum. "Benden utanıyorsun ve diğer insanların ne düşüneceği konusunda endişeleniyorsun. Hayatımı böyle yaşayarak harcayamam. Bana senin gibi hissettiren biriyle birlikte olmaktan gurur duyuyorum, ama bu senin için yeterli değilse, o zaman siktir et."

Adımı tekrar tekrar söylüyor ama ben durmuyorum. Bisikletime binip otoparktan çıkıyorum. Yol boyunca kendi kendime onunla bir daha hiçbir şey yapmayacağıma yemin ettim.

Kate

Ofisime döndüğümde herkesin bana baktığını görüyorum. Patronum beni ofis adabı konusunda azarlamak için ofisine çağırıyor.

Daha önce beni cesaretlendiren arkadaşlarım, şimdi onu gerçekten aramayı seçtiğim için skandal yaşıyorlar.

İş gününü bitirdim ve eve döndüğümde perişan haldeydim. Herkesin bana yanlış bir şey yapmışım gibi bakması çok kötüydü. Patronumun, bir ziyaretçinin o kadar insanın önünde beni açıkça taciz etmesine izin verdiğim için beni ceza yazmakla tehdit etmesi kötüydü.

Ama en kötüsü Bulldog'un bana ona ihanet etmişim gibi bakmasıydı. Hislerimin gerçeğini o soğuk, acı dolu ses tonuyla ağzından duymak daha da kötüydü. En kötüsü de onun gidişini izlemek ve geride kalmayı hak ettiğimi bilmektir.

Üzüntümü Emma'dan saklamaya çalışıyorum ama o bunu fark ediyor çünkü bana Bulldog'un ne zaman tekrar buralarda olacağını soruyor.

Üzüntüyle ona bugün ne yaptığımı ve muhtemelen bir daha asla buralarda olamayacağını söylüyorum.

"Bir gün gelecek. Ayrıca anne, sen bana hep başkalarının ne düşündüğünü umursamam gerektiğini söylemiyor muydun? Öğütlediğin şeyi uygulamalısın." Buzdolabını açıyor ve içeri bakıyor. "Çin yemeği sipariş edebilir miyiz?"

Başımı sallıyorum ve o da yemek siparişi vermeye devam ediyor ama ben hâlâ söylediklerine takılmış durumdayım. Öğütlediğim şeyi gerçekten uygulamalıyım. Dostum, her şeyi berbat ettim.

Neredeyse yırtık pırtık olan ama beni her zaman rahatlatan yumuşak pijamalarımı giyiyorum ve sonra bir kadeh şarapla kanepeye oturuyorum.

Kapı çalınıyor ve cüzdanımı kapıp açarak paramı çıkarıyorum. Başımı kaldırdığımda Bull'un gözlerinin içine bakıyorum. Saçlarındaki ıslaklığı silkeliyor. "Uzak kalamadım," diye itiraf ediyor, saçları yağmurdan ıslanmış ve kıyafetleri sıcak vücuduna yapışmış.

Onu gördüğüme o kadar sevindim ki kollarımı ona doladım ve evin içine
çektim.

BULLDOG

I Kendimi ikinci kez sorguladığım için mutluyum. Çekip gideceğime yemin etmiştim ama sadece birkaç saat sonra kendimi onu görmeye ikna ettim.

Bana sarılıyor ve onu ıslattığımı biliyorum. Kesinlikle düşünmüyordum çünkü gökyüzünde kara bulutlar varken buraya bisikletimle geldim. Yağmur yağacağını biliyordum ama umurumda değildi.

Kollarımdan çekildi ve çok geçmeden bir havlu uzatarak bana geri döndü. Havluyu üzerime sardı ama ben yine ona uzandım, onu kollarımda istiyordum.

Çenesini göğsüme koyuyor ve bana bakıyor. "Davranışlarım için çok özür dilerim ama bilmelisin ki senden utanmıyorum. Bunların hepsi benimle ilgiliydi."

Ona olan bağlılığımı gevşetiyorum çünkü daha önce hiç "sorun sende değil, bende" şeklinde bir ayrılık yaşamamış olsam da, böyle başlayacağını hayal etmiştim.

Beni yemek odasındaki sandalyeye çekti ve botlarımı çıkarmaya başladı. Birini çıkardı ve sonra bana baktı. "Kaç yaşında olduğumdan ve bu kadar gençken ve önünde koca bir hayat varken seni istediğim için ne kadar bencil olduğumdan utanıyorum."

Diğer ayakkabıyı çekiştiriyor ve düşürdüğünde onu kucağıma çekiyorum. Aramızdaki yaş farkına bu kadar takılmasından nefret ediyorum. "Kolumda olduğun için daha fazla gurur duyamazdım. Senden uzak kalmaya çalışarak bir gün bile dayanamadım ve dayanabileceğimi de sanmıyorum. İstemediğimi biliyorum."

Boğazından kahkaha ve hıçkırık arası bir şey kaçıyor ve beni öpmek için kendine çekiyor. Konuşacak çok şeyimiz olduğunu biliyorum ama onu reddedemiyorum. Ondan uzaklaşamıyorum.

Öpüşüyoruz ve koridordan gelen ayak seslerini duyup ondan uzaklaşana kadar birbirimizin içinde kayboluyoruz. Ne yaptığımız çok açıktı ama yanaklarındaki pembelik dışında Kate bunu saklamaya çalışmıyordu.

Emma köşeden dönüyor ve ben ona gülümsüyorum. "Hey, Emma."

Beni gördüğüne şaşırmış gibi bile görünmüyor. Ama gözlerini devirdi. "Tanrıya şükür. Annemi hiç bu kadar üzgün görmemiştım, yani onu daha önce hiç bu kadar üzgün gördüğümü sanmıyorum."

Kate utanıyor ve yüzünü benden saklamaya çalışıyor ama çenesini kaldırıp bana bakmasını sağlayarak onu durduruyorum. "Senin üzülmeni istemiyorum. Asla."

Kendini kollarımdan çekti. "Üzülmiyorum. Şimdi değilim."

Kapı tekrar çalar ve Emma "Çin yemeği" diye anons eder.

Kate

Kapıya gidip yiyecek torbaları için para bozduruyorum. Bull, Emma ve ben oturuyoruz ve herkesin tabağındaki her şeyden biraz kaşıklıyorum.

Bull ve Emma'nın konuşmalarını izliyorum ve Emma Bull'un orduda olduğunu öğrendikten sonra ona bir sürü soru soruyor. Hepsinden bıkmasını bekliyorum ama bıkmıyor. Ve onunla bir çocukla konuşur gibi değil de herhangi biriyle konuşur gibi konuştuğunu fark ediyorum ki bu da Emma'nın çok hoşuna gidiyor.

"Ordudayken nasıl oldu da bir barda fedailik yapmaya başladın?" "Emma!"

Ona böyle bir şey sorduğu için telaşlanarak söylüyorum.

Ama o sadece gülüyor. "Bu meşru bir soru. Sorun değil."

Ama yine de ona "Buna cevap vermek zorunda değilsin"

diyorum.

"Hayır, verebilirim. Sorun değil. Ordudayken çok şey gördüm. Birçok iyi arkadaşımı kaybettim, nişanlım ben oradayken beni terk etti..."

Emma'yla ikimiz de soluk soluğa kalıyoruz ve o bana özür dilercesine bakıyor, sanki bunu bana çoktan söylemiş olması gerekiyormuş gibi, ama ben omuz silkiyorum. "Bunu nasıl yapabildi?"

Bir yudum su içiyor ve bardağı yere bırakıyor. "Sorun değil. Bazı insanlar beklemek için yaratılmamıştır. Bu iyi bir şey. Her şey yoluna girdi. Ama ordudan ayrıldığımda uyum sağlamakta zorlandım. İşte o zaman Saint, Ranger ve diğer çocuklar beni aralarına alıp ailenin bir parçası yaptılar. Eve döndüğümde beri fedailik yapıyorum ama savunma ve güvenlik konularında eğitimliyim."

Emma her şeyi anlıyor, dinleme ve zekice sorular sorma şekliyle gurur duyuyorum. Çok hızlı büyüyor.

Sonra bana döndü. "Yakında mezun oluyorum." Ve işte, bir şey istiyor.

"Mezun olmak mı?" Bull soruyor.

Başımı sallıyorum, çünkü kafasının karıştığını anlayabiliyorum. "Sekizinci sınıftan mezun oluyor."

"Ooooh!" Emma ellerini birbirine vuruyor ve koltuğunda zıplıyor. "Mezuniyetime gelmelisin."

Bunu düşünmesine bile gerek yok. Başını sallar. "Evet, tabii, annen için de uygunsa. Orada olacağım."

Kızıma başımı sallıyorum ve sonra Bull'a bakıyorum. "Neredeyse iki ay var. Gitmek için söz vermene gerek yok."

Gülümsüyor ve elime uzanıyor. "Orada olacağım. Bana sadece ne zaman ve nerede olacağını söyle."

Emma mezuniyetin ne zaman ve nerede olduğunu anlatmaya başlıyor. Bull'un telefonunu çıkarıp ayrıntıları takvimine kaydettiğini ve sonra bir mesaj gönderdiğini fark ediyorum.

"Her şey ayarlandı. O gece için izin istedim ve takvimime ekledim. Orada olacağım. Peki mezuniyetin için ne istiyorsun?"

Emma konuşmaya başladı, bana baktı ve sonra tekrar Bull'a döndü. Provasını yaptığımız şeyi aynen tekrarlıyor. "Hediye getirmene gerek yok. Sadece orada olursan mutlu olacağım."

Bull sırtıyor, çünkü Emma'nın bu cümleyi prova ettiği çok açık. Gülüyor. "Tamam, belki para o zaman. Bu şekilde istediğini alabilirsin."

"Evet!" Emma kollarını havaya kaldırıyor ama onu uyarmak yerine yatak odasına doğru koşmasına izin veriyorum.

Emma gözden kaybolur kaybolmaz ona şöyle diyorum: "Tutamayacağın sözler veremeyeceğini biliyorsun. Ayrıca, daha iki ay var."

Omuzlarını silkti. "Orada olacağım."

Ona şüpheyle baktığımı biliyorum ama bu beni kucağına çekmesine engel olmuyor. "Öyleyse konuşalım."

Elimde değil, gerildim. Boynumu okşuyor ve kirli sakalı çene çizgime sürtünüyor. "Ne hakkında?" Ona soruyorum.

Gülümsemesini çenemde hissedebiliyorum. "Kızın diğer odada olduğuna ve gerçekten bir şey yapamayacağımıza göre, en azından burada oturup sana sarılabilir ve sana yapmak istediğim her şeyi anlatabilirim diye düşünüyordum."

Sonra kollarında yumuşuyorum. Bununla başa çıkabilirim.

Tenime fısıldıyor, içimde olmanın onun için nasıl bir şey olduğunu ve tekrar orada olmayı ne kadar çok istediğini kelimelerle hatırlatıyor. Benimle, yanımda ve içimdeyken hissettiği her şeyi anlatmaya devam ediyor. Bununla başa çıkabileceğimi düşünmüştüm ama kelimenin tam anlamıyla onun karşısında eridim, nefes nefese kaldım ve onu hayatımda daha önce hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istedim.

KATE

TBulldog'un "kız arkadaşı" olduğum iki ay -çünkü kendime onun yaşlı hanımı demeyi reddediyorum- heyecan verici, tatmin edici ve en eğlenceli zamanlardı
Şimdiye kadar sahip olduğum.

İşe gitmek sadece Bull konusunda bana yapılan muameleye kızdığım için değil, aynı zamanda hayatımda her şey değiştiği için de daha zor hale geldi. Eski hayatım artık bir yalan gibi geliyor ama yine de onu bırakamıyorum.

Bu olduğundan çok daha zor olmalı. Charlie bana bir daha Bull hakkında soru sormadı, onu fark etmemiş gibi davranıyor ama bana ve Emma'ya her zamankinden daha iyi davranıyor.

Birkaç kez Bull'un arkadaşlarıyla dışarı çıktık ve bizi kabul ettiler. Ama en önemlisi, Emma Bull'la birlikte olduğumuz için çok mutlu. Ona kötü bir not verdikten sonra okula gidip matematik öğretmeniyle konuşmayı teklif etmesi Emma için anlaşmayı mühürledi. Bull bunun haksızlık olduğuna ve öğretmenin notunu yükseltmesini sağlayabileceğine inanıyordu ama kapıdan çıkmadan önce onu durdurmayı başardım. Onu Emma'nın kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenmesi gerektiğine ikna ettim, ama onun Emma için ayağa kalkmaya istekli olması benim için çok şey ifade ediyordu.

Ama Emma ondan hoşlansa da, Emma buradayken geceyi burada geçirmesine hâlâ izin vermiyorum ve o da buna saygı duyuyor. Ama dostum, bazı geceler siktir et deyip yatıya kalmasına izin vermek istiyorum.

Bu gece Emma babasında ve ben evde yalnızım. Bull işteydi ve ben de akşamı boş bıraktığım işleri hallederek geçirmeyi planlamıştım.

Kaydır. Ama istemiyorum. Şu anda yapmak istediğim şey bara gidip adamımı iş başında izlemek.

Sonraki yarım saatimi Ride or Die'a gitmek için hazırlanarak geçirdim.

Bulldog

Barda çılgın bir gece. Saat henüz on ve bar şimdiden insanlarla dolu. Şimdiden iki kavga çıkmış ve son zamanların müdavimi olan kadınlardan biri ortalığı karıştırmaya başlamıştır. Görünüşe göre gözünü Saint'e dikmiş ve Cat bunu pek iyi karşılamıyor.

Onu dışarı taşıyacağımı düşünerek kadını kucağıma alıyorum ama onun başka fikirleri var. Kollarımda kıvrılarak vücudunu benimkine doluyor ve ben de ön kapıya doğru yürümeye çalışıyorum. Etrafını görmek için başımı hareket ettiriyorum ve ilk gördüğüm şey Kate'in içeri girdiği oluyor.

Kollarımdaki kadına ve sonra tekrar bana bakıyor. Kadını ayağa kaldırmak için mücadele ediyorum ama o vücudumdan aşağı kayıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Arkasını dönüp binadan kaçmadan önce Kate'in yüzündeki incinmiş ifadeyi görmek için tam zamanında kendimi ondan ayırıyorum.

Artık kadın için endişelenmiyorum. Kate'in peşinden koşuyorum. "Kate! Kate! Kate! Dur!" diye arkasından bağırdım.

Ama o devam ediyor ve arabasının yanında durana kadar durmuyor. Yüzünü bana döndü. "Önemli bir şey değil Bull. Ciddi değildik. Kimi istersen alabilirsin."

Ondan özür dilemeliyim, ona ne gördüğünü açıklamalıyım, ama bunun yerine tek gördüğüm kırmızı. "Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun Kate. Biz ciddiyiz. İstedğim kişi sensin."

Gülüyor, kelimenin tam anlamıyla yüzüme gülüyor. "Orada öyle görünmüyordu." Başını sallıyor. "Hayır, biliyor musun? İyi ki gelmişim. Bunu gördüğüm iyi oldu."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Ne yani? Ben mi işimi yapıyorum? Çünkü gördüğün şey buydu. Onu bardan çıkarıyordum."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve bana bakışı ne kadar kızgın ve kırgın olduğunu gösteriyor. "Kadınları öpmenin işinin bir parçası olduğunu bilmiyordum. Öğrendiğim iyi oldu."

Açıklamaya başlıyorum ama Cat, birkaç saniye önce kollarımda tuttuğum kadını sürükleyerek barın girişinden çıkıyor. Cat, kadın ayağa kalkana kadar saçlarından tutup çekiyor ve sonra ona yumruk atıyor. Kadın yere düşüyor ve Cat onun üzerinde duruyor. "Başka kadınların erkeklerine bulaşamazsın, seni pislik."

Kadın oflayıp pufluyor ve eğer müdahale etmezsem Cat'in daha kötüsünü yapacağını ve Saint'in, kadınının benim yerime işimi yapmasına izin verdiğim için çok kızacağını biliyorum. "Anladım, Cat. Onu orada bırak."

Cat bana doğru yürüyor, diğer eliyle de onun elini tutuyor. Ona çok iyi vurmuştu ve muhtemelen elini incitmişti. Kate'in önünde durdu. "Sen Kate olmalısın. Bull bana senin hakkında her şeyi anlattı. Bu şekilde tanışmak zorunda kaldığımız için üzgünüm, ama sanırım artık ellerini kaçırılan erkeklerden uzak tutması gerektiğini anladı," diyor Cat Kate'e, hâlâ yerde yatan kadını işaret ederken.

Kate selam veriyor, birkaç dakika konuşıyorlar ve ben her Çeyin yolunda olup olmadığını merak ediyorum ama Cat oradan uzaklaştı uzaklaşmaz Kate'in yüzü tekrar kapanıyor. "Görüyor musun, o kadınla birlikte değildim. Sarhoştı, hiçbir şey olmuyordu."

Ama Kate şu anda pek bağışlayıcı görünmüyor. "Hayır. Bak, bu benim işim değil Bull. Bunu gördüğüm iyi oldu. Bu tür şeyler için çok yaşıyım."

Şaşkın bir şekilde orada durdum. Yaş meselesini kapattığımızı sanıyordum. "Yaşın bununla hiçbir ilgisi yok. Ve ne var biliyor musun, az önce gördüğün şeyin de yok. Korkuyorsun, Kate. Çünkü senin için ne hissettiğimi biliyorsun ve senin de benim için aynı şeyi hissettiğini biliyorum. Ama korkuyorsun. Güvenli oynamaya devam etmek istiyorsun. Beni arkadaşlarından, aileden saklıyorsun. Sanki işleri berbat etmemi bekliyordun. Ama yapmadım. Ben işimi yapıyordum. Eğer gerçekten kollarımda senden başka birini isteyebileceğimi düşünüyorsan, o zaman birbirimize söyleyecek pek bir şeyimiz yok demektir."

Çok ileri gittiğimi biliyorum. Gözlerinde ateş parlıyor ve inatla benden uzaklaşıp arabasının kapısını açıyor. Ona gitmek istiyorum. I

Bunu düzeltmek için ne yapmam gerekiyorsa yapmak istiyorum ama yapamıyorum. Yapamıyorum. Burada durup onu izliyorum, doğru seçimi yapacağını umuyorum.

Derin bir nefes aldığımda sinirlerim yatışmaya başlıyor çünkü aklının başına gelebileceğini düşünüyorum. Ama bunun yerine, beni yumrukluyor. "Sonunda, şu anda çekip gitmem yapılacak en doğru şey. Biz birlikte olmak için yaratılmadık. Yaş meselesi ve diğer her şey. Biz çok farklıyız. Bittiğine, daha sonra değil de şimdi bitirdiğime memnun olacaksın."

Kavga etmek istiyorum. Çılgılık atmak ve bir şeyleri yumruklamak istiyorum ama bunun yerine elimden geldiğince sakın bir şekilde, "Hayır, benden, bizden uzaklaştığın için mutlu olmayacağım Kate. Sen sevdiğim tek kadınsın ve bu yüzden bizden vazgeçiyor olman çok kötü."

Sonra uzaklaşıp bara dönüyorum ve tuğla duvarı yumrukluyorum. Acıyor ama göğsümde hissettiğim acı kadar değil.

Arabasinda duruyor ve uzun bir süre beni izliyor. Duvara yaslanıyorum, derin nefes alıyorum ve arabasına binip uzaklaşmasını izliyorum.

KATE

"W Sorun ne anne?" Emma bana soruyor.

Ona gülümsüyorum, elimden gelenin en iyisini yapıyorum. Ne kadar üzgün olduğumu görmemesi için elimden geleni yaptım ama tabii ki fark ediyor. Her şeyi fark ediyor.

"Yok bir şey. Ben iyiyim. Bu akşamki mezuniyetin için heyecanlıyım. Sonrasında kutlamak için ne yapmak istersin?" Konuyu benden uzaklaştırmaya çalışarak ona soruyorum.

Bana gözlerini deviriyor ve bunun kesinlikle hoşlanmadığım bir ergenlik dönemi olduğunu anlamaya başlıyorum. "Anne! Daha sonra pizza yemeye gideceğiz, unuttun mu? Ben, sen ve Bull. O nerede bu arada?"

Uzanıp kolunu ovuyorum. "O gelmiyor."

Sanki ikinci bir burnum çıkmış gibi bana bakıyor ve sonunda başını sallıyor. "Orada olacak anne."

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum, onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyorum, özellikle de büyük gününde. Ama bunu daha sonra değil de şimdi fark etmesi onun için daha iyi. "Hayır, gelmeyecek tatlım."

Ama o sadece gülüyor ve sırtımı sıvazlıyor. "Evet, yapacak anne."

Yeni elbisesinin içinde dönüyor, yeni bir kıyafeti olduğu için çok heyecanlı ve hatta bugün için makyaj bile yapmış.

"Çok güzel görünüyorsun Emma," diyorum ona dürüstçe, bir yandan da suçluluk duygusuyla dolup taşıyorum. Bu gece hayal kırıklığına uğramasının sebebi benim. Genelde bundan daha zekiyimdir ama duygularımın beni yenmesine izin verdim ve bunun Emma'yı nasıl etkileyeceğini düşünmedim bile.

Okula varır varmaz Emma oditoryumun kulisine yöneldi ve ben de ailemin benim için ayırdığı koltuğa oturdum. Charlie'yi yolun karşısında görüyorum ve kız arkadaşı Chloe de onunla birlikte oturuyor.

"Onunla kalmalıydın," diye fısıldıyor annem Charlie'ye baktığımı görünce.

Şaşırmış bir halde dönüyorum. "Beni aldattı anne. O kadınla."

Gözlerinde bir kızgınlık titreşimi parlıyor. "Ne olmuş yani?"

"Yani? Yani beni aldatan biriyle kalmayacağım. Kalmam gerektiğini düşünmen bile çok saçma. Böyle biriyle birlikte olarak kızıma ne öğretebilirim ki?" Her kelimedede daha da yüksek sesle soruyorum.

Düşüncelerim Bull'a kayıyor. O beni aldatmazdı. Aldatmayacağını biliyorum. Dün gece biraz çıldırmış olabilirim, ama bunun kıskançlık ve kendi güvensizliğimden kaynaklandığını düşünüyorum. Ondan uzaklaşırken ne düşünüyordum? O tanıdığım en iyi adam.

Babam annemin omzunu sıvazladı ve hepimiz sahneye döndük. Tüm mezuniyeti izliyoruz ve Emma birden fazla akademik ve hatta bazı atletik ödüller kazandığında onunla daha fazla gurur duyamazdım.

Emma kalabalığın arasından bana bakıyor ve sonra salonun arka tarafına doğru gülümsediğini fark ediyorum. Sandalyemde hafifçe dönüyorum ve salonun arkasına bakıyorum. Orada elinde bir buket çiçekle Bull duruyor ve Emma'ya gülümsüyor.

Kalbim hızla çarpmaya başlıyor. *Gelmişti.*

Törenin geri kalanı boyunca koltuğumun kenarında oturuyorum. Daha sonra Emma'yı arıyorum ama sonunda bulduğumda doğruca Bull'a gitmişti. Ona çiçek ve bir kart uzattı.

Annem durdukları yere kadar benimle yarışıyor gibi görünüyor ve Bull'un önünde duruyor. "Ne yapıyorsun sen? Onun için çok yaşlısın."

Emma gülüyor. "Büyükanne, o annemin erkek arkadaşı. Onunla birlikte."

Yemin ederim annemin kaşları saç çizgisine kadar kalktı, o kadar şaşırmıştı ki. Emma daha da ayrıntıya girmeye karar veriyor. "En azından öyle olmalı. O bizim için babamın olduğundan daha iyi."

Şaşkına döndüm ve bir şey söyleyemeyecek kadar nutkum tutuldu. Emma'nın babasıyla sorun yaşadığını biliyordum ama yıllar boyunca babasının bizimle ne kadar az ilgilendiğini fark ettiğini bilmiyordum. Onun boşluğunu doldurarak iyi bir iş yaptığımı sanıyordum.

Bull bana bakmıyor bile. Onu annemle tanıştırmam gerektiğini biliyorum ama yapmıyorum ve Emma'yla kucaklaştıktan sonra gitmek için dönüyor.

Ailem bana sanki lise son sınıftan biriyle çıkıyormuşum gibi bakıyor. Yargılıyorlar ve anlamaya bile çalışmadan kelimeleri düşünüyorlar.

Birden her şey netleşti. Sonunda Bull'un fikirlerini önemseydiğim tek kişi olduğunu görebiliyorum ve bunun nedeni onu seviyor olmam. Bull'u seviyorum.

Onun kitabından bir sayfa alarak ona doğru yürüyorum. "Siktir et."

Gitmesini engellemek için önüne geçiyorum. Onu durdurduktan sonra ellerimi göğsüne koyuyorum. "Özür dilerim, Bull. Seni seviyorum ve delilik ettiğimi biliyorum..."

Ama bitirmeme izin vermiyor. Beni kollarına çekti, omuzlarımı sıkıca kavradı. "Tekrar söyle."

"Özür dilerim."

Başını sallıyor. "O değil."

Gözlerimde bir soruyla ona bakıyorum. "Seni seviyor muyum?"

Derin, duyulabilir bir nefes alır. "İşte bu kadar. Duymak istediğim tek şey bu."

Ve sonra beni öptü. Emma'nın, ailemin ve eminim eski kocamın önünde. Arkamda toplu bir nefes alma sesi duyuldu, ama ben

Umurumda değil, çünkü ihtiyaım olan Şey tam burada, Bull'un kollarında. Onu seiyorım.

Bulldog

Milyon yıl geçse de böyle olacağını düşünmemiştim. Dün gece herkese karşı tam bir pisliktim. Eve gittim ve onun evine gidip birbirimiz için doğru kişi olduğumuza onu ikna etmek için kendimle savaŐtım. Ve Şimdi de bu.

Bu gece gelmem gerektiğini biliyordum. Beni uzak tutacak hiçbir Şey yoktu. Emma'ya burada olacağıma söz vermiŐtim ve Kate'i tekrar görmek ve ona dokunamamak kalbimi paralayacakmıŐ gibi hissettirse de bunu yapmak zorundaydım.

Ama Kate beni tuttuğunda, beni sevdiğini söylediğinde ve beni öptüğünde - kahretsin, bu rüyaların yapıldığı Şey. pcğyle bana artık başkalarının ne düşündüğünü umursamadığını söylediğini biliyorum, bu da pcmz daha önce paylaŐtıęımız tüm pcklerden milyolarca kat daha ateşli kılıyor. Ona bakmak için geri çekildiğimde glmsemeŐi muhteŐemdi. En ufak bir mahcubiyet ya da Şüphe belirtisi bile yok.

Parmaklarımı çenesine sürterek bana bakmasını sağlıyorum. Kalbim gözlerimde, ona soruyorum, "Yani bunu yapıyor muyuz?"

Güvensizlik yerine yanaklarına pembe bir kızarıklık geliyor. "Bunu kesinlikle yapıyoruz."

Ve onu tekrar öpüyorum. Çünkü karşı koyamıyorum.

Ne kadar sürdüğünü bilmiyorum ama Emma yanımıza geldiğinde ayrılıyor. "Bykannemle bykbabama onlarla restoranda buluŐacaęımızı söyledim. Onlarla gitmemi ister misin?"

Emma'yı bir kolumun altına çekip diğer kolumu Kate'e doluyorum. "Hayır, biz hazırız. Pizza, değil mi?"

Emma ikimize de gülümseyerek Kate ve benim birlikte olmamızdan mutlu olduğunu belli ediyor. "Evet, pizza."

Sonra kızlarımı kutlamak için dışarı çıkarırım.

KATE

W Bull'un Emma ve arkadaşlarına oyun odasında harcayacaklarından çok daha fazla para verdiği pizzacıda eğlenceli bir gece geçirdik. Charlie ve Chloe bile geldiler ve Bull'un yanımda olması bana çok yardımcı oldu. Charlie tamamen farklı bir insan oldu ve Bull'un bununla bir ilgisi olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum.

Daha sonra Emma büyükanne ve büyükbabasıyla eve gitti, ben de Bull ile yatağında uzanıyorum. Karşısına yayılmışım, ona bakıyorum, elimi sert göğsünde gezdiriyorum. "Konuşmamız gereken bir şey var."

Ben ona gülümseyene kadar bir an endişeli görünüyor ve her şeyin yoluna gireceğini anlıyor. Saçlarımı yüzümden itiyor. "Tamam, duyalım bakalım."

"Bence bu işi gerçekten başaracaksak -"

Sözümü kesti. "Hiç şüphe yok. Sen söyledin. Beni seviyorsun. Geri dönüşü yok."

Ona karşı kıkırdıyorum ve sert şaftı bacaklarımın arasına yerleşene kadar beni kendine doğru çekiyor. "Yine mi? Yine nasıl sertleştin?"

Bana ukalalıkla bakıyor. "Senin yanımdayken her zaman hazırım." Yan taraflarımı gıdıklıyor ve sonra bacağım sikini sıyırdığında inliyor.

Elleri sırtımdan aşağı kayarak kışıma dayanıyor, beni sabit ve ona karşı tutuyor. "Gerçekten mi? Ne oldu? Ne hakkında konuşmamız gerekiyor?"

"Sanırım gerçek adını bilmem gerekiyor."

Gülüyor, ağzını açıyor ve sonra tekrar kapatıyor. "Gülmeyeceğine söz veriyor musun?"

Parmaklarımı göğsümde gezdiriyorum. "Yemin ederim."

Tavana bakıyor. "Oliver. Benim adım Oliver."

Nefesim kesildi, bunu hiç beklemiyordum. Kendimi tutmak için elimden geleni yapıyorum ama vücudumun onunkine karşı titrediğini hissedebiliyor.

"O kadar komik mi Kate? Gerçekten mi? Gülmeyeceğine söz vermiştin." "Gülmüyorum!"

Bana attığı bakış karşısında daha fazla tutamayarak patlıyorum. Beni altına aldı ve kahkahalarımı zapt etmeye çalıştım ama başaramadım. "Oliver mı? Oliver'a benzemiyorsun."

"Har, har. Çok komiksin." Ama sonra yüzündeki gülümseme kayboluyor. "Şimdi seninle bir şey konuşmam gerek."

O kadar ciddi görünüyor ki altından kaymaya başlıyorum ama beni olduğum yerde tutuyor. "Tamam." Derin bir nefes alıyorum. "Neymiş o?"

"Kalp Toprakları'ndan vazgeçemem. Onlar benim ailem gibi. Onları öylece bırakıp gidemem."

Onu itiyorum ve önünde bağdaş kurana kadar oturuyorum ve üzerimi örtmek için çarşafı vücuduma çekiyorum. Bu açıklamayı yaptıktan sonra o kadar endişeli görünüyor ki elini tutuyorum. "Senden asla Kalp Toprakları'nı terk etmeni istemedim. Böyle bir şey yapmam."

"Biliyorum. Ama aklımdan geçen her şeyi bilmeni istiyorum. Barı bırakacağım. Ama merak etme, garajda ya da hırdavatçıda bir iş bulurum."

Elini iki elimin arasında tutuyorum. "Nerede çalıştığın umurumda değil Bull. Yapmak istediğin buysa işine devam etmelisin."

"Bana güvenmeni istiyorum."

"Özür dilerim. Geçen gece için özür diledim. Bu her şeyden çok benimle ilgiliydi. Sana güveniyorum ve eğer yapmak istediğin buysa, yapmalısın. Seni durdurmayacağım," diyerek onu olduğu gibi kabul ettiğimi bilmesini istiyorum.

"Bunu söylemene sevindim ama yine de başka bir iş bulacağım. Geceleri seni görebilmek istiyorum. Benden şüphe etmen için bir neden olmasını asla istemiyorum. Senin için ulaşılabilir olmak istiyorum ve hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum. Ride or Die'da çalışsam kaçırırdım. Bu yüzden yeni bir iş arayışındayım."

Onunla tartışmaya başladım ama kararını çoktan verdiğini söyleyebilirim. "Peki. Ne yapmak istiyorsan yap. Ama seni bir fedai olarak seviyorum, Bull, Bulldog, Oliver, her neyse. Bunun için buradayım."

Beni geriye doğru itti ve üstüme çıktı. "Bu iyi bebeğim, çünkü sana başka bir seçenek sunmuyordum."

Kollarımı boynuna dolayarak dudaklarım dudaklarına değene kadar onu aşağı çekiyorum ama o hemen geri çekiliyor. "Seni seviyorum Kate."

Gülümsüyorum. "Biliyorum."

EPILOG

BULLDOG

Altı Ay Sonra

"W Neyin var senin?" Kate'e bu gece üçüncü kez soruyorum.

Kanallar arasında gezinmeye devam ediyor ve "Hiçbir şey" diye mırıldanıyor.

Yine de gözlerimi ondan ayırmıyorum. Onunla ilgili bir şeyler olduğunu biliyorum. Son altı ay hayatımın en güzel zamanlarıydı. Mümkün olan her dakikayı birlikte geçirdik.

"Gel buraya," diyorum onu kucağıma çekerek.

İsteyerek geliyor, ama ruh hali hiç hafiflemiş görünmüyor. Emma gece için odasına gitti ve şimdi sadece biz varız.

Kucağımda kıvrılıyor ve bana bakmasını sağlamaya çalışıyorum. "Konuş benimle. Seni rahatsız eden bir şey olduğunu biliyorum."

Alt dudağı somurtarak çıkıyor. "Gece kalacak mısın?"

Başımı sallıyorum. "Emma buradayken bunu yapmanın doğru olmadığını biliyorsun. İşlerin nasıl yürüdüğü konusunda yanlış bir fikre kapılmasını istemeyiz."

Normalde benimle aynı fikirde olurdu ama bu gece televizyona dönüyor. Zaten bu bir ipucu çünkü o hiç televizyon izlemez. "Pekâlâ."

Elinden kumandayı alıyorum ve karşımızdaki sandalyeye fırlatmadan önce kapatıyorum. Kate'i bana bakmak zorunda kalacağı şekilde konumlandırıyorum ve "Konuş benimle. Gitmemi mi istiyorsun? Mesele bu mu?"

"Hayır!" Bana doğru eğildi. "Gitmeni istemiyorum. Kalmanı istiyorum. Sabahları yanımda senle uyanmak istiyorum. Bundan yoruldu ve biliyorum, biliyorum, Emma evdeyken yatıya kalmak yok kuralını başlatan bendim, ama kabul edelim. O seni seviyor. Birlikte olduğumuzu biliyor. Sadece neden benimle birlikte olmak istemediğini anlamıyorum."

"Seninle birlikte olmak istemiyor musun?" Derin bir nefes alıyorum ve bırakıyorum. Son altı ayda dünyalarımız çok değişti. Hırdavatçıda işe girdim ve şimdiden burayı yönetmeye başladım. Kate ofisinde işlerin gergin bir şekilde yürümesinden bıkmıştı ve bu yüzden kendi muhasebe firmasını kurdu, harika gidiyor ve çok meşgul. Çok şey değişti... onun hakkında hissettiklerim dışında. Hiçbir şey olmasa bile, onu hayal ettiğimden daha çok seviyorum. "Gerçekten seninle olmak istemediğimi mi düşünüyorsun?"

Omuzlarını silkiyor. Onun hakkında ne hissettiğimi bildiğini biliyorum. Sadece inatçı davranıyor. Uzun zamandır bu noktaya geldim, ihtiyacım olan şeyleri bisikletimin selesinde taşıyordum çünkü ne istediğimi çok iyi biliyordum. Emin olmak için onu bekliyordum.

Onu kendimden uzaklaştırıyorum ve bana merakla bakıyor ama yine de bir şey söylemiyor. "Hemen döneceğim."

Bisikletime doğru yürüyorum ve heybemin kilidini açıyorum. Evet diyeceğinden emin olsam da yine de gerginim.

Kapıdan içeri girdiğimde aynı yerde oturuyordu. Hediyesini arkamda tutarak ona doğru yürüyorum. Hediyeği çıkarıp kucağına koyuyorum. "Bunu senin için yaptırdım."

Siyah deriyi açıp havaya kaldırıyor. Onun için çeviriyorum ve arkasında "Bulldog'un malı" yazıyor.

"Bana Roxy ve Cat gibi aynı ceketlerden mi aldın?" diye soruyor şaşırarak.

"Cuts. Onlara kesik deniyor," diyorum.

Gülümsüyor ve parmağını ismimin harflerinin üzerinde gezdiriyor. Mutlu olduğunu biliyorum ama gülümsemesi hâlâ yüzüne ulaşmıyor. "Bayıldım. Teşekkürler Bulldog."

"Bana nasıl benim malım olmadığını ya da başka saçmalıkları anlatmayacaksın değil mi?"

Özlemle gülümsüyor. "Muhtemelen yapmalıyım, ama hayır yapmıyorum.

Senin olmayı seviyorum." Ve işte bu tüm sinirlerimi yatıştırıyor.

Beni öpmek için eğiliyor ama ben geri çekiliyorum. "Başka bir şey daha var."

Gözleri benimkilere kayıyor ama kendini tuttuğunu anlayabiliyorum. *Siktir, umarım evet der.*

Cebimden küçük kutuyu çıkarıp önünde diz çöküyorum.

Nefes nefese kalıyor, elleriyle ağzını kapatıyor. Şaşırdığını biliyorum ama umarım iyi bir şeydir.

Ellerimi kalçalarına koyuyorum çünkü bunu yapmak için ona dokunmam gerekiyor. Ellerimi onun üzerinde tutmalıyım. "Seni seviyorum Kate. Sevdiğimi biliyorsun. Seninle ilgili her şeyi seviyorum. Heartlands dışında hiç ailem olmadı. Ama seninleyken hissettiğim her şey bana ailenin bir parçası olmak istediğimi söylüyor. Her sabah senin yanında uyanmak ve geceleri seni kollarımda tutmak istiyorum. Senin ve Emma'nın yanında olmak istiyorum. Seninle gülmek, seninle ağlamak, sevişmek istiyorum bebeğim, hepsini seninle yapmak istiyorum. Beni daha iyi bir adam olmaya itiyorsun ve eğer karım olma onurunu bana bahşedersen beni gezegendeki en mutlu adam yapacaksın. Benimle evlenir misin, Kate?"

Gözlerinden yaşlar süzülürken başını sallıyor. "Evet, oh evet. Seni seviyorum, Bull. Hepsini istiyorum, seninle olan her şeyi."

Yüzüğü çıkarıp parmağına takıyorum ve tam oturuyor. Kısa bir an için yüzüğe bakıyor ve sonra kollarına atılıyor, kollarını bana dolayarak beni geriye doğru yere düşürüyor. İkimiz de gülüyoruz, şu anda ikimizin de içinde bulunduğu coşkuyu kontrol edemiyoruz.

"Bütün bu kargaşa da ne?" Emma kapı aralığından sesleniyor.

Kate önce eline, sonra Emma'ya bakıyor ve doğru kelimeleri aradığı belli oluyor. "Emma..."

"Evet dedin mi?" diye soruyor annesine ve sonra bana dönüyor. "Evet dedi mi?"

Ona başımı sallıyorum.

"Gördün mü, sana evet diyeceğini söylemiştim."

"Bekle." Kate, Emma ile benim aramda gidip geliyor, sonra tekrar Emma'ya bakıyor. "Bunu biliyor muydun?"

Emma elini kalçasına koydu. "Geçen hafta benden izin istedi anne. Benim için sorun olmadığından emin olmak istedi."

Kate gülümser. "Yani sanırım senin için sorun yoktu?"

Emma sadece güler. "Evet, ona Pops diyebildiğim sürece kabul ettim." "Pops!" Kate haykırıyor.

"Evet," diye itiraf ediyorum. "Emma Pops'un benim için iyi bir isim olduğunu düşünüyor gibi. Ama umurumda değil. Bana ne derse desin. İkiniz de hayatımda olduğunuz sürece bana Oliver bile diyebilirsiniz."

Emma gülmeye başlıyor ve benim ciddi olduğumu görünce duruyor. "Bekle, Oliver? Gerçek adın Oliver mı?" Gülmekten yanlarını tutarak kahkahalar atmaya başladı.

"Har, har, Emma. Yatma vaktin geçmedi mi?" Ona soruyorum.

Gitmek için dönüyor ama bize son bir kahkaha daha atıyor. "Evet, iyi geceler Oliver. Yani babalık. Seni seviyorum anne. Seni seviyorum, babalık."

Koridordan aşağı inerken gülüşünü hâlâ duyabiliyoruz ama ben az önce bıraktığı yere bakıyorum.

Kate fark ediyor ve ona bakmam için çeneme dokunuyor. "Hey, iyi misin?"

"Evet, ama az önce beni sevdiğini söyledi."

Şimdi Kate'in bana "duh" bakışı atma sırası geldi. "Tabii ki seni seviyor. Son altı ayda onun yanında babasının bir ömür boyu olduğundan daha fazla oldun. Seni seviyor, Bull. Ben de seni seviyorum."

Gözlerimi sildim. Ağladığım için falan değil, gözlerim sulandığı için. "İkinizi de seviyorum."

Tekrar kucağıma yerleşiyor. "İstedğini biliyorum."

EPILOG 2

KATE

Dört Yıl Sonra

"Y Babanın şu anda kalp krizi geçirmek üzere olduğunu biliyorsun. Değil mi?" Emma'ya söyledim.

Babasına bakıyor ve etrafı Heartlands'den birkaç adamla çevrili. Yolun karşısından bile rahatsızlığını görebiliyorum. Takım elbiseli ve kravatlı insanların etrafında olmaya alışkın. Eminim tüm bu deri ve çizmeler onun için yeni bir şeydir. Ride or Die tabelasının altında dururken fotoğrafını çekmek için neredeyse telefonumu çıkaracağım.

Emma sadece başını sallıyor. "Bull partiyi burada yapmayı teklif etti. Barı falan kapattılar. Ayrıca, tüm ailemiz burada zaten."

Bu konuda ona katılmak zorundayım. Dört yıl önce bana ailemin bir grup motorcudan oluşacağını söyleseydiniz, size yalancı der ve sonra da kahkahalarla gülerdim. Ama barın etrafına bakıyorum da, olan şey tam olarak bu.

Bu insanların her biri Emma ve beni kendilerinden biri olarak kabul etti. Arkadaşımız ve ailemiz oldular.

"Bugün liseden mezun olduğuna inanamıyorum," diye mırıldanarak ona sıkıca sarıldım. "Ve bebeğim üniversiteye gidiyor."

Onu duymadan önce hissediyorum. Bull'un kolları Emma ve bana dolanıyor ve bizi sıkıca tutuyor. "Ama üniversite sadece bir saat uzaklıkta. Ben çoktan planladım.

Saint, Gage ve diğer birkaç kişi onu okula bıraktığımızda bizimle gelsinler."

"Baba!" Emma başını sallayarak ve ona gülümseyerek şöyle dedi. "Kampüste herkese ters ters bakarak görünürsen kimsenin benimle konuşmayacağını biliyorsun, değil mi?"

"Hiçbir erkeğin konuşmayacağını biliyorum, orası kesin," diye karşılık veriyor.

Maddox'un ona el salladığını görmeden önce henüz atamadığı bir özelliği olan gözlerini deviriyor ve gidip onunla konuşmak için yanımızdan ayrılıyor. Bull onu takip etmeye başladı ama ben elimi göğsüne koyarak ona şunu hatırlattım: "O artık on sekiz yaşında Bull. Bu onun mezuniyet partisi. Ayrıca Maddox'a güveniyorsun."

Arkadaşına bakıyor ve bana dönmeden önce ona *bunu düşünmesen iyi olur der gibi* bir bakış atıyor. Kollarını bana doluyor ve usulca gülümsüyor ve biliyorum ki yıkılmamı bekliyor. Tıpkı Emma'nın son senesinde olduğu gibi. "İyi misin, bebeğim?"

Omuzlarımı silkiyorum. "Evet, onun evden ayrılması biraz tuhaf olacak ama bugünün geleceğini biliyordum. Sadece onu özleyeceğim."

Eğildi ve alnını alnıma koydu. "Biliyorum. Ben de özlüyorum. Buuuuutttt...."

Nefes nefese bir iç çekiyorum. "Ama ne?" Bull'u tanıyorum ve yüzündeki ifadeye bakılırsa bu çok iyi olacak.

"Şey, Emma'nın gidişini aklından çıkarmak için ne yapabileceğimi düşünmeye çalıştım..."

Ellerimi omuzlarına sürterek sözünü kesiyorum. "Ve beni bir hafta boyunca yatağa zincirli tutacaksın."

Gözleri parlıyor. "Bu fikri sevdim, ama hayır. Seni Hawaî'ye götürüyorum. Emma'yı okula bıraktıktan sonra yola çıkacağız."

"Hawaî! Hep gitmek istemişimdir," diyorum aptalca ama tabii Bull bunu zaten biliyordu. O her şeyi bilir.

Ama heyecan yükselir yükselmez panik de başlıyor. "Ama ya bir şey olursa? Ya Emma'nın bana ihtiyacı olursa..."

Yana doğru adım atıyor ve beni önüne çekiyor, böylece sırtımı ona yaslıyorum. Kolları beni sarıyor ve her zaman olduğu gibi onun kollarında kendimi her zamankinden daha güvende ve sevilmiş hissediyorum. "Bak, Kate. Ona bir bak. Bir şeye ihtiyacı olduğunda ailemizin ona yardım etmek için devreye girmeyeceğini mi düşünüyorsun?"

Etrafı tüm Heartland'lerle çevrili Emma'ya bakıyorum. Hepsi gülüyor ve iyi vakit geçiriyor. İhtiyacı olduğunda her birinin onun yanında olacağından hiç şüphem yok. Bull'un kollarında dönüyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. "Teşekkür ederim Bull. Bana ve Emma'ya en iyi hayatı verdin, aileni bizimle paylaştın ama en önemlisi bize sevgini verdin. Sen gelmeden önce kaybolmuştuk. Seni seviyorum."

Saçlarımı yüzümden itiyor, çenemi kavırıyor ve sorular sorarak gözlerimin içine bakıyor. "Peki, Hawaii... Bu konuda iyi misin?"

Kalbim boğazıma düğümlenmiş gibi hissediyorum. "Evet. Seninle olduğum sürece her yerde iyiyim."

"Ben de bebeğim. Ben de."

KALP DİYARLARI

Heartlands Motosiklet Kulübü'nün alfa erkekleri, söz konusu sevdikleri olduğunda ülkedeki en sahiplenici, sadık ve bölgeci erkeklerdir.

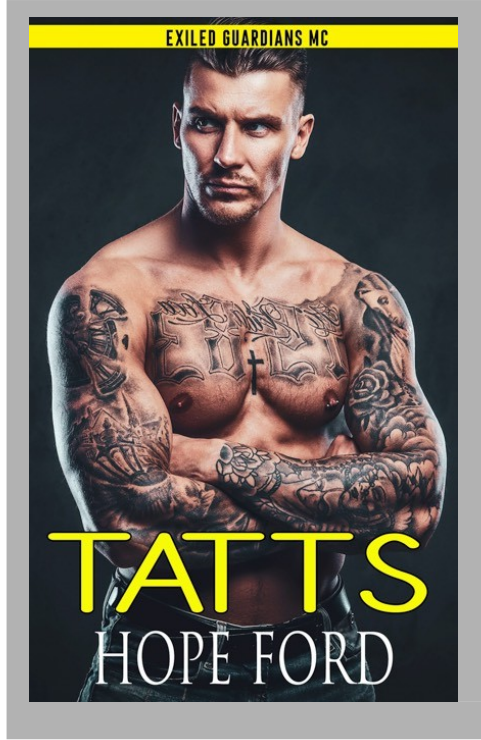
Heartlands, bağımsız öykülerden oluşan yeni ve sert bir seridir. Kısa ve ateşli romantizmin en güvenilir dört ismi tarafından yazılan her kitap motorlarınızı hızlandıracak ve kalplerinizi hızlandıracak. Garantili.

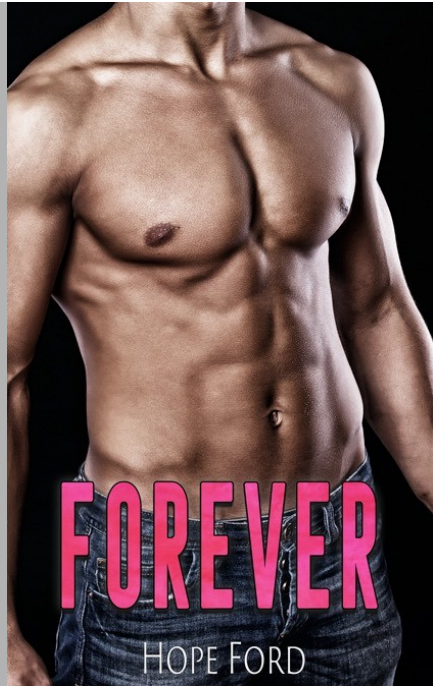
XO, Frankie, Dani, Olivia ve Hope

Heartlands MC Serisinin diğer kitapları için BURAYA [TIKLAYIN](#):

ÜCRETSİZ KİTAPLAR

ÜCRETSİZ kitap ister misiniz? Gitmek www.authorhopeford.com/freebies

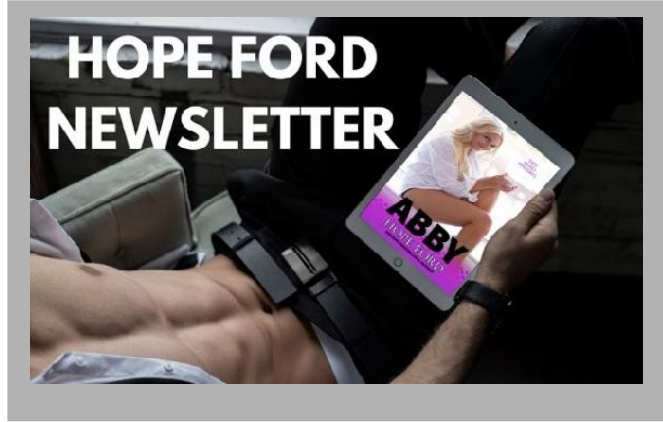

ME'YE KATILIN!

HABER BÜLTENİME VE OKUYUCU GRUBUMA KATILIN

Yeni Çıkanlar, Özel Ürünler ve Daha Fazlası Hakkında Güncel Bilgiler İçin

[HABER BÜLTENİME KATILIN](#)

[ÖZEL FACEBOOK GRUBUMA KATILIN!](#)

YAZAR HAKKINDA

Çok satan kısa aşk romanları yazarı Hope Ford kısa, ateşli, tatlı aşk romanları yazıyor. Dövmeli, alfa erkekleri, anlık aşk hikayelerini ve HER ZAMAN sonsuza dek mutlu sonları seviyor. 70'in üzerinde kitabı var ve hepsi Amazon'da mevcut.

[BENİ TAKİP](#) EDİN - Hope Ford'u Pinterest, Instagram, Facebook, Goodreads ve daha fazlasında takip etmek için bağlantıya veya aşağıya tıklayın!

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

